

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ

ปริญญานิพนธ์
ของ
เทพิกา รอดสการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๔๘๐.๙๑๑
ท ๖๓๔๗
ร. ๓

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ

บทคัดย่อ
ของ
เทพิกา รอดสการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม ๒๕๔๘

๒ ๒๘ ๒๔๕๓

10 ก.พ. 2549

เทพิกา รอดสการ. (2548). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนางรงค์ , อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์ .

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิชาเอก ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ประสบการณ์การเรียนดนตรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาจำนวน 415 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น 0.9754 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีในด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง และสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและปานกลางมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

A STUDY ON LEARNING BEHAVIOR OF STUDENTS MAJORING IN MUSIC
AT RAJABHAT UNIVERSITIES IN NORTHERN THAILAND

AN ABSTRACT
BY
TEPIKA RODSAKAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
October 2005

Tepika Rodsakan. (2005). *A Study on Learning Behavior of Students Majoring in Music at Rajabhat Universities in Northern Thailand*. Master Thesis, (Higher Education) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr. Achara Wattananarong, Dr. Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this study were to investigate and compare learning behavior of students majoring in music at Rajabhat Universities in Northern Thailand in two aspects : the learning behavior inside classroom and the learning behavior outside classroom classified by gender, class level, major field of study, university, parents' economic status, experience in musical study and academic achievement. The samples consisted of 415 students in the second semester of the academic year 2004. The instrument used was a five rating scale questionnaire. Data were analyzed by frequency , percentage , mean , standard deviation , a One -Way ANOVA and Scheffe' s method.

The results were as follows:

1. The learning behavior of students majoring in music at Rajabhat Universities in Northern Thailand in overall and each aspect were at a moderate level.
2. There was no significant difference between male and female students in learning behavior in overall and each aspect.
3. There was no significant difference between the students who studied in different major fields in learning behavior in overall and each aspect.
4. There was no significant difference among the students who studied in different class levels in learning behavior in overall and each aspect.
5. There was no significant difference among the students who studied in different Rajabhat University in overall and learning behavior inside classroom. But there was a significant difference between the students of Changrai Rajabhat University and the students of other Rajabhat Universities , and there was a significant difference between the students of Kamphangpej Rajabhat University and the students of Lumpang Rajabhat University and Pibunsongkram Rajabhat University in learning behavior outside classroom at the level of .05 .
6. There was a significant difference among the students whose parents had different economic status in learning behavior in overall at the level of .05. Moreover, there was a significant difference between the students whose parents had low economic status and the ones whose parents had medium and high economic status in the aspect of

learning behavior inside classroom and there was a significant difference between the students whose parents had low economic status and the ones whose parents had high economic status in the aspect of learning behavior outside classroom at the level of .05 .

7. There was a significant difference between the students who had different musical learning experiences in learning behavior in overall and each aspect at the level of .05.

8. There was no significant difference among the students who had different academic achievement in learning behavior in overall and each aspect.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ

ของ
นางสาวเทพิกา รอดสการ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

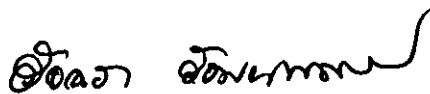

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์)

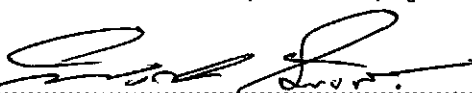
.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู่)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. พิเศษ ภัทรพงษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตา กรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู และอาจารย์ ดร.พิเศษ ภัทรพงษ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อรรถพร โพธิสุข อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง อาจารย์ ดร.พิเศษ ภัทรพงษ์ และ อาจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปราณี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อธิการบดี ผู้บริหาร คณาจารย์ อาจารย์วิมล หนูเกื้อ อาจารย์ภิญโญ ภูเทศ อาจารย์ธีรพล ชูศักดิ์ อาจารย์อดิชาติ จันระวังยศ และนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณและสำนึกในบุญคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คุณย่า และคุณยาย ที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจและสนับสนุนทุนทรัพย์ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาการอุดมศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ศิษย์

ขอขอบคุณ นางสาวภัทริรา รอดสการ นายศิริทัศน์ รอดสการ นางสาวสุวีรัตน์ จินพงษ์ นางมนต์ระการ สกุลจิตจินดา นางสาวสุวีรัตนา ศรีรัตนขร นายอรรถพร แสงแจ่ม และพี่ๆ เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูล เก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัย ตลอดจนให้กำลังใจและสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

เทพิกา รอดสการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน.....	9
ความหมายของพฤติกรรมการเรียน.....	9
วิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน.....	10
องค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียน.....	12
ลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา.....	14
การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	16
องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาดนตรี	
มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	16
กระบวนการจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	22
คุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรี.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	66
วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	88
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	97
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	99
ภาคผนวก ง ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ.....	108
ภาคผนวก จ คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	141
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายการสื่อและอุปกรณ์ทางการเรียนของโปรแกรมวิชาดนตรี.....	21
2 รายการประเภทของสถานที่และห้องปฏิบัติการประจำโปรแกรมวิชาดนตรี.....	22
3 รูปแบบและกิจกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โปรแกรมวิชาดนตรี.....	29
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	36
5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	44
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน.....	46
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ในห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	47
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรม การเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	50
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	53
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก.....	53
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	54
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา.....	55
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนดนตรี.....	56
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและ ในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	57
16	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	58
17	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม วิชาเอก.....	58
18	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	59
19	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม มหาวิทยาลัยที่ศึกษา.....	60
20	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียน วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	61
21	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง.....	62
22	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียน วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นรายคู่.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

23	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียน วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ผู้ปกครอง เป็นรายคู่.....	63
24	การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียน วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ผู้ปกครอง เป็นรายคู่.....	64
25	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์การเรียนดนตรี.....	64
26	เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	65
27	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ด้านพฤติกรรมการเรียน ในห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	109
28	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ด้านพฤติกรรมการเรียน นอกห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	111
29	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมการเรียน ในห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	113
30	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมการเรียน นอกห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	115
31	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ด้านพฤติกรรมการเรียน ในห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	117

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

41	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านพฤติกรรมการเรียน
ในห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	137
42	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านพฤติกรรมการเรียน
นอกห้องเรียน เป็นรายข้อ.....	139

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างการบริหารโปรแกรมวิชาดนตรี.....	23
---	---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาแต่ละระดับมีความแตกต่างกันซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นการศึกษาในระดับหลังการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่พัฒนาและสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่ม การพัฒนาทั้งวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสร้างบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพต่างๆ ในระดับสูง ตลอดจนทำการถ่ายทอดวิทยาการที่ทันสมัยก่อนที่จะออกไปรับผิดชอบสังคมและพัฒนาประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 12) ซึ่งแต่ละสถาบันจะต้องพิจารณาถึงความต้องการในด้านกำลังคนของตลาดแรงงาน เพื่อที่จะผลิตกำลังคนให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาชีพ และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศได้ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงทำการเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ ตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละแห่ง บางสถาบันทำการสอนวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เป็นต้น แต่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ก็มีเป้าหมายที่จะขยายการเปิดสอนสาขาวิชาที่มีความหลากหลายเพื่อให้สถาบันมีลักษณะที่เรียกว่ามหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) คือ เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 : 19) ซึ่งมีศักยภาพที่จะสามารถผลิตกำลังคนได้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาชีพตามความต้องการของประเทศ และสาขาวิชาดนตรีก็เป็นอีกสาขาหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวเอง มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง เน้นในเรื่องของความงามหรือความสุนทรีย์ของเสียง และเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการช่วยให้ประเทศคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติสะท้อนให้เห็นว่าประเทศชาติมีความรุ่งเรือง มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่ยาวนาน นอกจากนี้สาขาวิชาดนตรียังเป็นสาขาวิชาที่สร้างสรรค์และผลิตครูดนตรีที่มีความรู้ความสามารถในการสั่งสอน ถ่ายทอดสาระความรู้ด้านดนตรีให้กับเด็กและเยาวชนของชาติให้รู้เห็น เข้าใจ ชาบซึ้งและรักวัฒนธรรมอันสูงค่าอย่างหนึ่งที่มีมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นมา รวมทั้งการอนุรักษ์และพัฒนาให้ดนตรีเป็นมรดกสืบทอดจากรุ่นต่อไป (ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ . 2547 : 92)

ดนตรีเป็นลักษณะวิชาเฉพาะสาขาหนึ่งซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ และมีองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในสาขาวิชาอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย หลักสูตร ผู้สอน และผู้เรียน หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปจัดเพื่อตอบสนองความต้องการครูดนตรีทุกระดับการศึกษาเป็นจำนวนมาก และครูดนตรีจะต้องเป็นผู้ที่

ได้รับการศึกษาทางด้านดนตรีศึกษาโดยตรงจึงก่อให้เกิดหลักสูตรดนตรีศึกษาขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ สำหรับประเทศไทยนั้นมีสถาบันที่เปิดหลักสูตรดนตรีศึกษาขึ้นในมหาวิทยาลัยทั่วไป และมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่ง รวมทั้งมีหลักสูตรสำหรับผู้จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาแล้ว ต้องการศึกษาคือในหลักสูตรดนตรีศึกษาในระดับมัธยมศึกษาภายใต้ชื่อของวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่างๆ ทั่วประเทศ โดยหลักสูตรดนตรีศึกษาที่เปิดสอนในแต่ละสถาบันมีวัตถุประสงค์แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละสถาบัน (อานันท์ นาคคง . 2539 : 70) แต่โดยส่วนมากมักจะจัดในรูปแบบของวิชาเอกสาขาต่างๆ เช่น วิชาเอกทางด้านทักษะดนตรีโดยมีเครื่องมือที่ผู้เรียนเลือกเองตามความถนัดของแต่ละคน เช่น ไวโอลิน เปียโน ขิม ซอญู่ เป็นต้น ด้านทฤษฎี เช่น ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี ดนตรีศึกษา การประพันธ์เพลง เป็นต้น ดังได้กล่าวแล้วว่าการศึกษานี้เป็นระดับอาชีพ ดังนั้นสาระดนตรีที่มีในหลักสูตรจึงมีความลึกซึ้งและครอบคลุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกความลึกซึ้งก็ยิ่งมีมากขึ้น (ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ . 2544 : 5) ส่วนผู้สอนดนตรีก็เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษาที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมดนตรีศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา นอกจากต้องให้การศึกษารายละเอียดทางเทคนิคปฏิบัติมากขึ้นแล้ว ยังต้องปลูกฝังความคิดทางด้านจริยธรรม ปรัชญาการศึกษา ดนตรี และเทคนิคการสอนต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถออกไปทำงานได้โดยวิธีวิเคราะห์ วิจัย แก้ปัญหาด้วยตนเอง จากสถานการณ์ที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ที่ดูแลรับผิดชอบ (พิชัย ปรัชญาอนุสรณ์ . 2535 : 76)

ดังนั้นผู้สอนวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจึงควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติทางดนตรีอย่างลึกซึ้ง และผู้เรียนวิชาดนตรีในระดับอุดมศึกษาจะอยู่ในช่วงอายุโดยประมาณระหว่าง 17 – 22 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น อยู่ในลักษณะของพัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ทางด้านดนตรีผู้เรียนในวัยนี้สามารถยอมรับกับตนเองได้แล้วว่าตนเป็นผู้มีความสามารถและความถนัดทางดนตรีมากน้อยเพียงใด เพราะผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนมานานพอที่จะตัดสินใจเลือกเรียนดนตรีเป็นวิชาเอก ผู้เรียนดนตรีในช่วงนี้จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เปลี่ยนไป กล่าวคือ ต้องปรับตัวเองให้เข้ากับระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบที่ต้องช่วยตนเองอย่างมาก โดยปกติผู้เรียนที่มีพัฒนาการครบถ้วนตามขั้นตอน ย่อมสามารถรับผิดชอบกับตัวเองได้เป็นอย่างดี แม้จำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับตัวอยู่ระยะหนึ่งก็ตาม เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นมีสัญญาณแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด ไม่ใช่ลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป กล่าวคือ การเข้ามาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีสภาพแตกต่างจากโรงเรียนมัธยมโดยสิ้นเชิง ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบกับการเรียนดนตรีซึ่งเป็นวิชาเอกอย่างจริงจังขึ้น ในขณะที่ต้องเรียนรู้กับสังคมรอบๆ ตัวที่เปลี่ยนแปลงไป การเรียนรู้ดนตรีของผู้เรียนในวัยนี้อาจกล่าวได้ว่าไร้ขอบเขตในการทำความเข้าใจกับสาระดนตรีที่ศึกษา เพียงแต่ต้องใช้เวลาในการคิด ทำความเข้าใจเพื่อเรียนรู้ให้ถึงแก่น อย่างไรก็ตามความคิดของมนุษย์พัฒนาไปเนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้ผู้เรียนในวัยนี้ต้องการผู้ชี้แนะที่ดี ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนร่วมในประสบการณ์ต่างๆ เพื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจแนวคิดต่างๆ ทางดนตรีได้อย่างลึกซึ้ง

สามารถเรียนรู้และฝึกทักษะดนตรีอย่างมีความหมายได้โดยการแนะนำของผู้สอน ซึ่งสิ่งที่ขาดไม่ได้คือการจัดกิจกรรมดนตรีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในฐานะผู้สร้างสรรค์ ผู้แสดง และผู้ฟัง ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสบการณ์ดนตรีให้กับผู้เรียนให้มากที่สุด (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ . 2541 : 45-48) อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงในการจัดการศึกษา นักศึกษาแต่ละคนมีบุคลิกภาพที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนที่แตกต่างกัน การให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ควรใช้ในการเรียนการสอนทุกระดับ เพราะแต่ละคนมีวิธีการหรือรูปแบบในการรับรู้ต่างกัน บางคนอาจารย์สอนโดยการเล่าให้ฟัง คืออธิบาย ก็สามารถรู้และเข้าใจ แต่หลายคนยังไม่รู้ ไม่เข้าใจ แต่จะรู้และเข้าใจเมื่ออาจารย์อธิบายยกตัวอย่างและนำพาปฏิบัติ (วิไลวรรณ ศรีตรี ชะนะมา . 2538 : 123) พฤติกรรมต่างๆ ของนักศึกษาถ้ากระทำซ้ำๆ กัน บ่อยๆ เป็นเวลานานจะกลายเป็นนิสัย และถ้าพฤติกรรมที่กระทำเหล่านั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีจะทำให้กลายเป็นนิสัยที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดผลกระทบด้านการเรียน อนาคตการทำงานของนักศึกษาและคุณภาพพลเมืองของประเทศในที่สุด แต่ถ้าได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมแล้วจะทำให้ติดเป็นนิสัยที่ดี ดังนั้นพฤติกรรมการเรียนนอกจากจะเป็นพื้นฐานที่สร้างคุณภาพของบุคลากรที่ดีเมื่อจบการศึกษาออกไปสู่โลกของงานแล้วพฤติกรรมทางการเรียนยังสามารถเป็นตัวชี้ (Indicator) ถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ . 2541 : 45) และการที่จะทำให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . ม.ป.ป. : 2) ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดี ซื่อสัตย์ มีคุณธรรมจริยธรรม ในวิชาชีพดนตรีอย่างแท้จริง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เทคนิค วิทยาการดนตรีใหม่ๆ มีความสนใจและใฝ่รู้ดนตรีแขนงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีจิตสำนึกในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ ตลอดจนสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งเพื่อเตรียมคนเข้าสู่การพัฒนาประเทศ มีชื่อเดิมว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูมูลกรรม” โดยรับนักศึกษาที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาเรียน 2 ปี ตามหลักสูตรกระทรวงธรรมการ นักเรียนที่จบแล้วจะได้รับวุฒิมูล ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 ได้ยุบฝึกหัดครูมูล และเปิดรับนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) โดยรับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาเรียน 2 ปี ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนฝึกหัดครู” จนถึงปี พ.ศ. 2511 ได้ยกฐานะจากโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็น “วิทยาลัยครู” เปิดสอนทั้งระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. สูง ต่อมาเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็น “สถาบันราชภัฏ” และเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2547 ได้ยกฐานะขึ้นอีกครั้งเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาการศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาศิลปศาสตร์ แต่ละสาขาวิชาแบ่งออกเป็นหลักสูตรย่อยๆ เรียกว่า โปรแกรมวิชา โดยแต่ละแห่งอาจจัดการเรียนการสอนในโปรแกรมวิชาที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ . 2547 : 3-22) บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่ใช่เป็นการให้การศึกษาเรียนรู้เพื่อเตรียมชีวิตเท่านั้นแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏยังถือเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ส่งเสริมพลัง

ปัญญาของแผ่นดิน พื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาการเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน และมีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูตลอดจน ส่งเสริมความเข้มแข็งของวิชาชีพครู โดยสร้างและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง สามารถจัดการศึกษาและพัฒนาวัดกรรมทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา . 2547 : ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เปิดทำการสอนในสาขาวิชาชีพดนตรี โดยมีโปรแกรมวิชาดนตรีเป็นผู้รับผิดชอบจัดการเรียนสอนและผลิตบัณฑิตวิชาชีพทางดนตรีขึ้น และในการจัดการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน และนักศึกษาถือเป็นผู้ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ หากนักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ก็อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน และอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนคุณภาพของนักศึกษาในที่สุด นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษายังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด วิธีการสอนและนิสัยหรือพฤติกรรมทางการเรียน (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ . 2541 : 45) ซึ่งในปัจจุบันนักศึกษาวิชาเอกดนตรีเริ่มมีพฤติกรรมเรียนที่ไม่พึงประสงค์มากขึ้น ดังนั้นโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับคุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีไว้ว่า นักศึกษาวิชาเอกดนตรีจะต้องมีการเรียนรู้และสามารถเลือกใช้นวัตกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางดนตรีต่างๆในการเรียนการสอนได้ เป็นผู้ตรงต่อเวลา ช่วยเหลือกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและเข้าร่วมกิจกรรมกับท้องถิ่นในเทศกาลต่างๆ ปฏิบัติตนถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นถึงความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าวิทยาการ ตลอดจนสร้างผลงานใหม่ๆ ทางด้านดนตรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และท้องถิ่นได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและประสานงานกับผู้อื่นได้ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . 2544 : 53)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัย ในการสอนนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคเหนือ พบว่า นักศึกษาวิชาเอกดนตรีส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนเช่น มาเรียนไม่ทันเวลา ไม่ทำงานที่อาจารย์มอบหมายหรือทำงานส่งช้า ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ไม่มีความรับผิดชอบในการทำงาน แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย เป็นต้น และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ทำการสอนนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ภาณุ ภูเทศ และ อติชาติ จันทระวังยศ (สัมภาษณ์ .2547) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเรียนที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ด้านการปฏิบัติตนในชั้นเรียน ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกดนตรีส่วนใหญ่แต่งกายผิดระเบียบ ไม่มีการเตรียมพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ทางการเรียน และมี

นักศึกษาบางส่วนเข้าเรียนสาย ไม่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ตนไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการเรียน ส่วน ชาญณรงค์ รุจิรัฐ และธีรพล ชุติศักดิ์ (สัมภาษณ์ . 2547) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาด้านการปฏิบัติตนนอกชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีว่า นักศึกษาวิชาเอกดนตรีส่วนมากไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ไม่ติดตามงานที่ส่งไปแล้วเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง และมีนักศึกษาบางส่วนที่หลีกเลี่ยงและละเลยงานที่ได้รับมอบหมายทั้งที่เป็นงานของตนเองและงานของทางมหาวิทยาลัย ตลอดจนของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีเป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ซึ่งผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนอยู่และเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนดังกล่าว เนื่องจากเป็นการรวบรวมสภาพปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรี ใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์เรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิชาเอก ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ประสบการณ์การเรียนดนตรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาขาวิชาดนตรี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการณ์เรียนที่พึงประสงค์ของนักศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกดนตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ภาคปกติ ปีการศึกษา 2547 รวมทั้งสิ้น 415 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 วิชาเอก จำแนกเป็น

1.2.1 ดนตรีไทย

1.2.2 ดนตรีสากล

1.3 ชั้นปีที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.3.1 ชั้นปีที่ 1

1.3.2 ชั้นปีที่ 2

1.3.3 ชั้นปีที่ 3

1.3.4 ชั้นปีที่ 4

1.4 มหาวิทยาลัยที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.4.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.4.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1.4.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

1.4.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

1.4.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.4.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

1.4.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

1.4.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง จำแนกเป็น

1.5.1 ต่ำ

1.5.2 ปานกลาง

1.5.3 สูง

1.6 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ดนตรี จำแนกเป็น

1.6.1 1 – 3 ปี

1.6.2 มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

1.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น

1.7.1 ต่ำ

1.7.2 ปานกลาง

1.7.3 สูง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี 2 ด้าน คือ

ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมทางการเรียนวิชาดนตรี ในการวิจัยนี้หมายถึง การปฏิบัติตนทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ที่แสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาดนตรี ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาในห้องเรียน ขณะที่อาจารย์กำลังสอน ได้แก่ การนำอุปกรณ์การเรียนมาครบ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การตั้งใจฟังอาจารย์สอน การบันทึกคำอธิบายของอาจารย์จากความเข้าใจของนักศึกษาเอง การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การปฏิบัติตนดี การดูแลรักษาเครื่องดนตรี เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนนอกห้องเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การทบทวนบทเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา การไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย การพยายามติดตามผลงานของตนที่ได้ทำไปแล้ว เพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น การฝึกซ้อมดนตรี การแสดงดนตรี เป็นต้น

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือ และเปิดสอนวิชาเอกดนตรี ในการวิจัยนี้หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ในการวิจัยนี้หมายถึง สถานภาพทางการเงินของครอบครัวของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ได้แก่ เงินรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ . 2547 : ออนไลน์)

3.1 รายได้ต่ำ หมายถึง รายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท ต่อเดือน

3.2 รายได้ปานกลาง หมายถึง รายได้ 8,000 – 15,000 บาท ต่อเดือน

3.3 รายได้สูง หมายถึง รายได้สูงกว่า 15,000 บาท ต่อเดือน

4. ประสบการณ์การเรียนรู้ในการวิจัยนี้หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำ การฟัง การดู การรับรู้ การฝึกปฏิบัติในการเรียนดนตรีตั้งแต่เริ่มเรียน จนถึงปัจจุบัน จำแนกออกเป็น

4.1 ประสบการณ์ 1 – 3 ปี

4.2 มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ในการวิจัยนี้หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ที่เป็นระดับคะแนนสะสม ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในภาคเรียนที่ 1 โดยจำแนกออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2547 : 9)

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ย 2.00 – 2.50

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ย

2.51 – 3.00

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 4.00

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาเอกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

7. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจัดลำดับสาระดังนี้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน

ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

ได้มีนักการศึกษา และนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ดังนี้

เครนตัน ; และบาร์คเลย์ (Cranston ;& Barclay .1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

นอกจากนี้ ธีรยุทธ เสนิงค์ ณ อยุธยา (2525 : 33) ได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมการเรียนว่า พฤติกรรมการเรียนหมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในวิชาต่างๆ

โสภา ชูพิกุลชัย (2528 : 111) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมการเรียนว่า หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกในด้านการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่ผู้เรียนมีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้นพฤติกรรมการทางเรียนของผู้เรียนนั้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ส่วน ศรีพร วีระพันธ์ (2533 : 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนไว้ว่า หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ต การจำ และการเตรียมตัวสอบ

ชนิษฐา อ่อนประสงค์ (2541 : 21) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนว่า หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนเป็นพฤติกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งพฤติกรรมที่เป็นภาษาพูดและกิริยาอาการ

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 5) ให้ความหมาย พฤติกรรมการเรียน ว่าหมายถึง การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับเวลาและสถานที่

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของ นักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ ได้แก่ การ แบ่งเวลาในการเรียน การเข้าเรียน การฟัง การอ่าน การจดบันทึกเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวเข้าเรียน เป็นต้น

วิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

ประสาธ อิศระปรีดา (2538 : 176) ได้กล่าวว่าคนที่เรียนได้ดีในแนวทางที่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ เรียกว่า “ความแตกต่างด้านสไตล์การเรียน” สไตล์การเรียนก็คือ ลักษณะนิสัยหรือ ความชอบของแต่ละคนในสภาพการเรียนต่างๆ เช่นบางคนชอบการเรียนในที่เงียบสงบ บางคนชอบ เรียนท่ามกลางเสียงอึกทึก บางคนชอบคิด บางคนชอบทำ

ริชแมน ; และกาซา (ตักศิยา ชูศรีโณม . 2535 : 20 ; อ้างอิงจาก Reichman ; & Gaza . 1975 : 86 - 87) ได้แบ่งวิธีการเรียนไว้ 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ ลักษณะผู้เรียนแบบนี้ชอบที่จะคิดและทำงานในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง
2. แบบหลีกเลี่ยง ผู้เรียนแบบนี้จะไม่สนใจการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผน ทักษะของผู้เรียนแบบนี้เห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ
3. แบบร่วมมือ ผู้เรียนแบบนี้รู้สึกว่าตนสามารถเรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ความรู้และความสามารถซึ่งกันและกัน
4. แบบพึ่งพา ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้เป็นแบบที่แสดงความอยากเรียนรู้น้อยและจะ เรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกบังคับหรือกำหนดให้เรียน
5. แบบแบ่งชั้นเรียน แบบนี้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีกว่าคนอื่นๆ ในชั้นเรียน

6. แบบมีส่วนร่วม ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหาวิชา และชอบ เข้าเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุดจากชั้นเรียน

ส่วน วรพจน์ ศรีวงศ์กุล (2541 : 3) ได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้หรือพิสัยของการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ ที่ เกิดขึ้นในสมองของผู้เรียน ภายหลังจากที่ครู-อาจารย์ได้ทำการสอนเสร็จสิ้นลง หรืออาจเรียกว่าเป็น ความสามารถทางสติปัญญา

2. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) หมายถึง ความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อ ในส่วนต่างๆ ของร่างกายให้ทำงานสัมพันธ์กับเครื่องมือ เครื่องจักร แล้วได้ผลงานที่ถูกต้อง เช่น การแกะสลัก การวาดภาพ การขับรถยนต์ ฯลฯ หรืออาจเรียกว่าเป็นความสามารถทางทักษะ กล้ามเนื้อ

3. จิตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง ความสำนึกหรือความตระหนักที่เกิดขึ้นในจิตใจ จนทำให้เกิดความรับผิดชอบ โดยปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมกับกฎ-ระเบียบ หรือค่านิยมของสังคม เช่น การทำความสะอาด และจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักรหลังจากการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ หรือการคำนึงถึงความปลอดภัยทั้งตัวเองและผู้อื่นในขณะที่ปฏิบัติงาน หรืออาจเรียกว่าเป็นความสามารถในการปฏิบัติตนหรือการปรับตัว

และพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านของตัวบุคคลนั้นสามารถแบ่งเป็นระดับเรียงจากง่ายไปหายากได้ดังนี้

1. ความสามารถทางสติปัญญา แบ่งออกได้ 3 ระดับ คือ

1.1 พื้นดินความรู้ (Recalled Knowledge) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ในการแก้ปัญหาเก่าในลักษณะเดิมเหมือนกับที่เคยได้เรียนรู้มาแล้ว

1.2 นำความรู้ไปใช้งาน (Applied Knowledge) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ไปแก้ปัญหาใหม่ในลักษณะเดิมซึ่งเคยได้ประสบมาก่อนแล้ว

1.3 ส่งถ่ายความรู้ (Transferred Knowledge) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่ ผนวกกับประสบการณ์เดิมบางอย่างที่เกี่ยวข้องไปแก้ปัญหาใหม่ในลักษณะที่แตกต่างจากที่เคยได้เรียนรู้มาแล้ว

2. ความสามารถทางทักษะกล้ามเนื้อ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 ลอกเลียนหรือทำตาม (Imitation) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนบังคับกล้ามเนื้อ ทำตามรูปแบบที่ได้เห็นหรือได้สัมผัสมา จนทำให้งานสำเร็จได้ แต่ทว่าการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายยังไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันตามหลักการที่ควรจะเป็น

2.2 ควบคุมให้กล้ามเนื้อทำงานสัมพันธ์กัน (Control) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนบังคับกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ถูกต้อง สอดคล้องสัมพันธ์กันตามหลักการที่ควรจะเป็น จะทำให้งานสำเร็จลงได้

2.3 ชำนาญ (Expert) หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนบังคับกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายให้ทำงานได้ถูกต้อง สัมพันธ์กันดีและเป็นไปโดยอัตโนมัติ ด้วยความคล่องแคล่วว่องไว และได้ผลงานที่ดีเยี่ยม

3. ความสามารถในการปฏิบัติตน หรือปรับตัว แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1 ความสนใจ/ยอมรับ (Reception) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกซึ่งการให้ความสนใจและยอมรับต่อสิ่งเร้า เช่น ระเบียบปฏิบัติหรือข้อกำหนดต่างๆ และปฏิบัติตนตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ตัวอย่างเช่น พยายามที่จะเข้าเรียนให้ตรงตามกำหนดเวลา แต่อาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง

3.2 พอใจ/เต็มใจ (Response) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความพอใจและเต็มใจตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่น มีความกระตือรือร้นเตรียมพร้อมก่อนการเข้าเรียนและเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งโดยไม่ต้องมีใครบอกกล่าวหรือบังคับ

3.3 นิยมชมชอบ (internalization) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้สึกหรือความสำนึกในคุณค่าของสิ่งต่างๆ ด้วยความพอใจจนกลายเป็นความนิยมชมชอบ และปฏิบัติตนจนเป็นลักษณะนิสัย อาจถึงกับอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติตามด้วย เช่น นอกจากตนเองจะเข้าเรียนตรงเวลาแล้วยังชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้าตรงตามเวลาตามตนเองไปด้วย

สรุปได้ว่านักศึกษาแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะเฉพาะตนแตกต่างกันออกไปตามความชอบของแต่ละคนในสภาพการเรียนต่างๆ

องค์ประกอบของพฤติกรรมทางการเรียน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนไว้ดังนี้

แมดดอกซ์ (Maddox . 1965 : 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่าผู้เรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคน นอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50-60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความพยายาม และพฤติกรรมทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 30-40 และได้เพิ่มเติมอีกว่าพฤติกรรมทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือผู้เรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีการงานให้ได้ผลดี

ส่วน ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2525 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นว่า เป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว พฤติกรรมทางการเรียนที่ดีนั้นก็จะเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งอกตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลาและทำตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และต้องทำงานให้สำเร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

นอกจากนี้ วัชร บวรสิงห์ (2526 : 48-54) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญอันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่ต้องการโดยทำตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้อง เหมาะสม

สุนทรียะ พริยกิจ (2527 : 19) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตนขณะเรียนในห้องเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนที่ดีว่า ผู้เรียนควรปฏิบัติตนตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนาในเรื่องหัวใจนักปราชญ์ ดังนี้คือ สุ แปลว่า ฟัง ต้องฟังด้วยอาการตื่นตัวอยู่เสมอ จิ แปลว่า คิด เมื่อฟังคำอธิบายของอาจารย์ก็นำมาคิดหาเหตุผลพร้อมทั้งจดพร้อมกันไปในช่วงไม่ง ุ แปลว่า ไตร่ตรอง เมื่อไตร่ตรองแล้วถ้าหากสงสัยต้องขอจัดข้อสงสัยให้ได้จึงจะได้ข้อเท็จจริง ลิ แปลว่า เขียน (จด) หลังจากคิดไตร่ตรองแยกแยะเนื้อหาแล้วให้จดแบบย่อไว้ ส่วนการปฏิบัติตนนอกห้องเรียนนั้นควรทำตารางสำหรับตนเอง เลือกสถานที่ดูหนังสือ และให้มีแสงสว่างเพียงพอ

นอกจากนี้ ภิญโญ สาร (2531 : 5-16) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนที่ดี ไว้ดังนี้

1. การปฏิบัติตนในห้องเรียน ขณะที่อาจารย์กำลังสอน ผู้เรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่อาจารย์สอนเท่านั้น ดอนใดฟังอาจารย์อธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะที่ฟังหรือจดคำอธิบายของอาจารย์ บางครั้งจดไม่ทันควรเว้นไว้ภายหลัง แตรับจดในสิ่งที่อาจารย์กำลังพูดอยู่ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของผู้เรียนเองไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

2. การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน

2.1 ขยันทำแบบฝึกหัดหรืองานที่อาจารย์สั่ง หรือลองทบทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในห้องเรียน

2.2 ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

2.3 ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่นักศึกษาจะมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี จะต้องมีการปฏิบัติตนในห้องเรียน ขณะที่อาจารย์กำลังสอน ได้แก่ นำอุปกรณ์การเรียนมาครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังอาจารย์สอน จดคำอธิบายของอาจารย์จากความเข้าใจของนักศึกษาเอง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการปฏิบัติตนนอกห้องเรียน ซึ่งได้แก่ การทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งพฤติกรรมทางการเรียนเหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้น

และจากการศึกษาองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวจากนักวิชาการและนักการศึกษาที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียน มีทั้งหมด 2 ด้านด้วยกัน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และพฤติกรรมเรียนนอกห้องเรียน

ลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะทางการเรียนหรือแบบการเรียนไว้ดังนี้

เจมส์ คีตส์ ปิ่นทอง (2523 : 31 – 35) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามลักษณะการเรียนการสอนไว้ 3 แบบ คือ

1. การศึกษาแบบมาฆา ซึ่งผู้สอนให้สาระความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง คอยจดจำสาระความรู้จากอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น อาจารย์มีหน้าที่จำเนื้อหาวิชาจากตำรามาสอนผู้เรียน ซึ่งถ่ายทอดได้เพียงร้อยละ 70 ของเนื้อหาวิชาทั้งหมด ส่วนผู้เรียนสามารถรับได้เพียงร้อยละ 40 ของเนื้อหาวิชาเท่านั้น

2. การศึกษาแบบย่ำยา ผู้เรียนไม่ค่อยเอาใจใส่ในวิชาการมากนัก ชอบทำกิจกรรมมากเกินไปจนกระทั่งไม่มีเวลาเข้าชั้นเรียน เมื่อถึงเวลาใกล้สอบ จะหยุดกิจกรรมต่างๆ แสวงหาความรู้อย่างเร่งรีบและพยายามจำอย่างยัดเยียด เช่น ให้เพื่อนสอนให้ ฯลฯ เมื่อสอบวิชาหนึ่งเสร็จก็พยายามทำสมองให้ว่างแล้วดำเนินการเช่นเดิมในวิชาต่อไป

3. การศึกษาแบบไวไว ผู้เรียนเชื่อว่าวิชาการเป็นศาสตร์สำเร็จรูปที่บอกได้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี ผู้เรียนจะไม่สนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนใจแต่อาจารย์ผู้สอนอย่างเดียวเพราะมีเป้าหมายว่าจะพยายามทำให้ได้คะแนนดีเพียงอย่างเดียวและเพื่อให้จบเร็วๆ บุคคลพวกนี้เมื่อจบแล้วจะประสบความสำเร็จในการทำงานน้อย

ส่วน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 54 55) ได้แบ่งลักษณะการเรียนของนักศึกษาตามสติปัญญาไว้ 4 ประเภท คือ

1. ประเภทเฉลียวฉลาดและไว นักศึกษาประเภทนี้มีความมั่นใจในตนเองสูง มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองทั้งโดยการอ่านและการฟังการอภิปรายทางวิชาการ มีความสนใจทุกอย่าง เรียนรู้ได้เร็ว ในการเรียนการสอนเพียงแต่อาจารย์บอกถึงหัวข้อก็สามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาและอธิบายในหัวข้อต่างๆ นั้นได้เป็นอย่างดี นักศึกษาประเภทนี้มีเพียงร้อยละ 5 ของนักศึกษาทั้งหมด

2. ประเภทฉลาด นักศึกษาประเภทนี้มีความพร้อมในการศึกษา มีความคิดเชิงเหตุผลดี สามารถเรียนได้ดีทุกวิชา ลักษณะนักศึกษาประเภทนี้เมื่ออาจารย์บอกถึงหัวข้อที่จะสอนและอธิบายเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยก็เข้าใจสาระที่สอนได้เป็นอย่างดี นักศึกษาประเภทนี้มีเพียงร้อยละ 15 ของนักศึกษาทั้งหมด

3. ประเภทปานกลาง นักศึกษาประเภทนี้มีความพร้อมบางประการ เช่น พร้อมด้านพื้นความรู้ แต่ไม่พร้อมเรื่องการเงิน หรือพร้อมเรื่องการเงินแต่ไม่พร้อมเรื่องวิธีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ไม่เข้าใจวิธีการจดคำอธิบาย จับประเด็นไม่เป็น ขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง หรือบางกรณีไม่พร้อมเรื่องพื้นความรู้ตั้งแต่ระดับมัธยมมาแล้ว ลักษณะนักศึกษาประเภทนี้

อาจารย์จำเป็นต้องบอกถึงหัวข้อที่จะสอน อธิบายสาระแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจนพร้อมยกตัวอย่างประกอบ นักศึกษาประเภทนี้มีประมาณร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด

4. ประเภทอ่อน นักศึกษาประเภทนี้เรียนรู้ค่อนข้างช้า อาจารย์จำเป็นต้องบอกถึงหัวข้อที่สอน อธิบายแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจนพร้อมยกตัวอย่างประกอบและอธิบายซ้ำหลายๆ ครั้ง บอกเหตุผลที่สอน ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรวมทั้งให้ทำแบบฝึกหัดประกอบส่วนใหญ่มักจะเข้าเรียนสม่ำเสมอ แต่ไม่เคยสอบได้คะแนนดี นักศึกษาประเภทนี้มีประมาณร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด

คอลบ (เกือกูล ทาสิทธิ์ . 2533 : 335 ; อ้างอิงจาก Kolb . 1971 : 295) ได้แบ่งแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 แบบ คือ

1. แบบคิดนอกเนกนัย (divergent) เป็นแบบการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ประสบการณ์ ความรู้สึก การทำความเข้าใจกับประสบการณ์ที่ตนได้รับ ผู้เรียนแบบนี้มีความสามารถในการรับรู้และสร้างจินตนาการต่างๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพรวม จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการความคิดหลากหลาย จะให้ความสนใจต่อบุคคล วัฒนธรรมต่างๆ

2. แบบดูดซึม (assimilation) เป็นแบบการเรียนรู้ที่เน้นการไตร่ตรอง ทำความเข้าใจในประสบการณ์ที่ตนได้รับ และการใช้เหตุผลความคิด เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสรุปหลักการสนใจในทฤษฎีต่างๆ มีความสนใจในหลักการเชิงนามธรรมมากกว่า ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติ ไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้

3. แบบคิดเอกนัย (convergent) เป็นแบบการเรียนรู้ที่เน้นการใช้เหตุผลความคิด และนำความคิดไปทดลองปฏิบัติ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติ สามารถสรุปหาวิธีการที่ดีที่สุดที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาต่างๆ ได้ เป็นผู้ที่ใช้เหตุผล ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่ากับบุคคล มักมีความสนใจเฉพาะเจาะจงในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

4. แบบปรับปรุง (accommodation) เป็นแบบการเรียนรู้ที่เน้นการนำความคิดไปทดลองปฏิบัติและการแสวงหาประสบการณ์ ผู้เรียนแบบนี้เป็นผู้ที่ชอบการปฏิบัติ ทดลอง มักทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว มีแนวโน้มที่แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ตนคิดขึ้นเอง ชอบลองผิดลองถูก ชอบทำงานกับผู้คน

นอกจากนี้ บัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2544 : 104) ได้ทำการศึกษาสไตล์การเรียนรู้โดยได้มุ่งศึกษาสไตล์การเรียนรู้แบบญาณหยั่งรู้ (Perceptual learning style) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสไตล์การเรียนรู้แบบสัมผัส (Sensory learning style) ของผู้เรียน ดังนี้

1. การเรียนรู้โดยการใช้สายตา (Visual learning) ซึ่งรวมถึงการใช้สายตาอ่านเรื่องและการศึกษาแผนผัง แผนภูมิ และสื่อประกอบภาพอื่นๆ เช่น รูปภาพ ป้ายประกาศ วีดิทัศน์ และภาพยนตร์

2. การเรียนรู้โดยการฟัง (Auditory learning) หมายถึง งานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เช่น การฟังบรรยาย บทสนทนา แถบบันทึกเสียง และคำสั่ง

3. การเรียนรู้โดยการปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ (Kinesthetic learning) หมายถึง การเรียนรู้จากการปฏิบัติในสถานการณ์จำลองที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวในสถานการณ์ การเรียนนั้น เช่น การแสดงบทบาท การแสดงละคร และการสัมภาษณ์ รวมถึงการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง (Experiential learning) และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่าง สมบูรณ์ (Total physical involvement in learning) ด้วย

4. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Tactile learning) ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ งานต่างๆ (hands-on) เช่น การสร้างรูปจำลอง การทำการทดลองในห้องทดลอง และการเรียน จากวัตถุต่างๆ ที่จับต้องได้ เช่น สมุดภาพหรือบัตรคำ

5. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Individual learning) หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

6. การเรียนรู้ด้วยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group learning) หมายถึง สถานการณ์ใน การเรียนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้น ไม่ว่าจะเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

สรุปได้ว่า นักศึกษาแต่ละคนมีลักษณะทางการเรียนหรือแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายกัน ออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัด ความสนใจ ความสามารถเฉพาะตัว และสภาพแวดล้อมต่างๆ รอบตัวผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของ นักศึกษา

การจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏ

องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญในการที่จะทำให้โปรแกรมวิชา ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปรแกรมวิชาดนตรีจึงได้กำหนดมาตรฐานด้านทรัพยากรในการจัด การเรียนการสอนเป็น 4 ส่วน คือ (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . 2544 : 8 – 42)

1. นักศึกษา

1.1 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าและมีคุณสมบัติพื้นฐานต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1.2 คุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

1.2.1 ด้านร่างกาย

ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ หรือไม่สมประกอบ อันจะเป็นอุปสรรคใน การปฏิบัติหน้าที่ครู และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ดนตรี

1.2.2 ด้านความประพฤติ จรรยาบรรณ และวินัยครู

- เป็นผู้มีความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี
- เป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ไม่เคยเป็นผู้ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษา เว้นแต่เป็นโทษที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- ไม่เคยเป็นผู้ถูกสั่งให้ออก และไล่ออกจากสถานศึกษา
- ไม่เคยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เคยมีประวัติความประพฤติเสื่อมเสียร้ายแรง

1.2.3 ด้านจิตใจ

- มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู
- มีจิตมุ่งมั่น พัฒนาตนเอง ครอบครัวยุติธรรมและสังคม
- ไม่เคยมีประวัติเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรูปแบบต่างๆ
- ไม่เคยมีประวัติเป็นผู้มีบุคลิกภาพผิดปกติอื่นๆ อันเป็นอุปสรรคและก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น เป็นผู้มีอารมณ์ดุร้าย เป็นผู้มีแนวคิดต่อต้านสังคมเป็นนิสัย เป็นผู้ไม่ใฝ่รู้ ไม่พัฒนา เหนือชา ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน

1.3 คุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้เข้าเรียนวิชาเอกดนตรี

1.3.1 ต้องเป็นผู้ที่เคยศึกษาหรือมีทักษะทางดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.3.2 ต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการศึกษาทางด้านดนตรีอย่างแท้จริง

1.3.3 ต้องมีบุคลิกภาพที่ดี มีนิสัย ซื่อสัตย์ อดทน ขยัน เสียสละและรับผิดชอบสูง

1.3.4 ไม่เป็นโรคที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาดนตรี เช่น โรคหอบ หืด เป็นต้น

1.3.5 ต้องมีร่างกายและจิตใจที่พร้อมต่อการเรียนดนตรี

1.4 แนวทางและกระบวนการรับนักศึกษา

1.4.1 สรรหานักศึกษาที่มีคุณลักษณะ มีพื้นฐานความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีโดยการสอบคัดเลือก

1.4.2 เปิดโอกาสให้หน่วยงานในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการคัดเลือก และส่งนักศึกษาเข้าเรียนในระบบโควตา

1.5 ขนาดของกลุ่ม

ในแต่ละปีการศึกษา รับนักศึกษากลุ่มละไม่ต่ำกว่า 25 คน

1.6 บทบาทของนักศึกษาในการศึกษา

1.6.1 ต้องศึกษาหลักสูตร เพื่อทำความเข้าใจในโครงสร้างของหลักสูตร และรายวิชาต่างๆ ที่ต้องศึกษา

1.6.2 เข้าร่วมกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยและโปรแกรมวิชากำหนด

2. หลักสูตร

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้มีความสามารถปฏิบัติการด้านดนตรีได้อย่างถูกต้อง
2. ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรี เข้าใจวิธีสอนดนตรี เป็นอย่างดี มีความพร้อมที่จะเป็นครูดนตรีในระดับมัธยมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ให้มีความรู้ความสามารถด้านดนตรีเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพียงพอที่จะขยายผลและที่จะศึกษาต่อเพิ่มเติมได้
4. ให้มีความศรัทธา มีความภูมิใจและมีความรับผิดชอบในวิชาชีพทางดนตรี
5. ให้มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและปรัชญาดนตรีศึกษา
6. ให้มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ในวิชาชีพทางดนตรี

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 146 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วน หน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	33 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะทาง	103 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหาวิชาเอกเดี่ยว	68 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพครู	25 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	
2.3.1 สำหรับวิชาเอก	10 หน่วยกิต
2.3.2 สำหรับวิชาโท	- หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	10 หน่วยกิต

3. อาจารย์ บุคลากรและผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1 มีอาจารย์ประจำอย่างน้อย 10 คน และอัตราส่วนอาจารย์ : นักศึกษา วิชาบรรยาย มีอัตราส่วน 1 : 25 และวิชาปฏิบัติมีอัตราส่วน 1 : 10

3.2 มีอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแขนงไม่น้อยกว่า 10 คน

อาจารย์สอนพิเศษ

- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเปียโน
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติกีตาร์
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องกระทบ
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องลมไม้
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติควบคุมวงดนตรี
- ผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีทางดนตรี
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องสายไทย
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องตีไทย
- ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติเครื่องเป่าไทย

3.3 เจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ควบคุมและให้บริการอุปกรณ์ดนตรี (Instrument Store Boy)

3.4 วุฒิและประสบการณ์

- สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวุฒิ กศ.บ.ดุริยางคศาสตร์, กศ.บ.ดนตรีศึกษา
- สำเร็จการศึกษาปริญญาโท วุฒิ ศศ.ม. (วัฒนธรรมดนตรี) , ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา) , ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา) , ศศ.ม. (ดนตรีปฏิบัติ) และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาของโปรแกรม
- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่เกี่ยวข้องกับดนตรี
- สำเร็จการศึกษาย่างต่ำในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (สำหรับบุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ ข้อ 3.3)

3.5 คุณสมบัติอื่นๆ

ก. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำโปรแกรมวิชา

1. เป็นคนดีและเป็นครูที่ดี มีความรอบรู้ในวิชาที่สอนและทักษะกระบวนการ การเรียนการสอน เข้าใจธรรมชาติของวิชาดนตรีเป็นอย่างดี
2. ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติเทียบเท่าที่กำหนดในข้อ 3 ให้พิจารณาจากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมดนตรีมาก่อนหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะของท้องถิ่น

ข. คุณสมบัติของอาจารย์พิเศษ

1. เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะท้องถิ่น เช่น ในด้านวัฒนธรรมดนตรี
2. บุคคลที่ไม่มีวุฒิที่กำหนดจะต้องมีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถตามที่โปรแกรมต้องการ และผ่านความเห็นชอบของ โปรแกรมวิชา

ค. เจ้าหน้าที่

1. เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในการดูแลเครื่องดนตรี การจัดทำบัญชีพัสดุ ดนตรี
2. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการซ่อมเครื่องดนตรี
3. เป็นผู้มีความบุคลิกภาพรักการบริการ

3.6 ที่ปรึกษา

ควรมีที่ปรึกษาซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรี

อย่างน้อยแขนงวิชาละ 1 คน

3.7 ผู้บริหาร

มีประธานโปรแกรมวิชา และคณบดี

4. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

4.1 แหล่งวิทยบริการ

มหาวิทยาลัยมีแหล่งวิทยบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษาโปรแกรม วิชาดนตรีศึกษาดังนี้

- 4.1.1 มีเอกสาร ตำราภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษใช้ประกอบการเรียน การสอนรายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนอย่างเพียงพอ
- 4.1.2 โปรแกรมวิชาดนตรี มีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะสมและ เพียงพอต่อการใช้งาน ดังนี้

ตาราง 1 รายการสื่อและอุปกรณ์ทางการเรียนของโปรแกรมวิชาดนตรี

ลำดับที่	รายการ
1	ชุดแผ่นโปร่งใสสำหรับเขียนประกอบคำบรรยาย พร้อมปากกาเขียนแผ่นใส
2	ชุดแผ่นโปร่งใสสำหรับพิมพ์สี เพื่อผลิตชุดการสอนในแต่ละรายวิชา
3	แผ่นบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์
4	เครื่องคอมพิวเตอร์ อย่างน้อย 20 เครื่อง
5	เครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์ อย่างน้อย 3 เครื่อง
6	อุปกรณ์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
7	เครื่องดนตรีไทย เครื่องดนตรีสากลและเครื่องดนตรีพื้นบ้าน
8	ครุภัณฑ์โสตทัศนศึกษาตามเกณฑ์ เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ และวีดิทัศน์
9	โปรแกรมสำเร็จรูปทางดนตรี
10	เครื่องขยายเสียงกระเป๋าคู่หู
11	เครื่องเสียงพร้อมอุปกรณ์สำหรับการซ่อมและการแสดงกลางแจ้ง
12	เครื่องเล่นและแถบบันทึกเสียง , CD และ VCD ลำโพง
13	ตู้เก็บเครื่องดนตรี
14	ครุภัณฑ์สำหรับการบันทึกเสียงในห้องบันทึกเสียง
15	อุปกรณ์สำหรับซ่อม สร้างเครื่องดนตรี

ที่มา : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . (2544) . มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ .
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. หน้า 40-41 .

4.2 แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

· มีแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ดีและเหมาะสม เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตบริการของมหาวิทยาลัย

4.3 อาคารสถานที่และห้องปฏิบัติการประจำโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชาดนตรี มีอาคารเฉพาะสำหรับการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน ดังนี้

ตาราง 2 รายการประเภทของสถานที่และห้องปฏิบัติการประจำโปรแกรมวิชาดนตรี

ลำดับที่	ประเภทห้อง	รายละเอียด/ขนาด (ตร.ม.)
1	ห้องบรรยาย	ควรมี 1 ห้องต่อ 1 กลุ่มที่เปิดการศึกษา แต่ละห้องมีขนาดไม่เล็กกว่า 45 ตร.ม.
2	ห้องแสดงผลงานวิชาการและศึกษาค้นคว้า	ควรเป็นห้องที่มีขนาดไม่น้อยกว่า 45 ตร.ม.
3	ห้องพักอาจารย์ (ปรับอากาศ)	ควรมีพื้นที่พักผ่อนและทำงานวิชาการไม่น้อยกว่า 9 ตร.ม.
4	ห้องปฏิบัติการดนตรีไทย (ปรับอากาศ)	ควรมีห้อง 2 ห้องต่อ 1 กลุ่มที่เปิดการศึกษา แต่ละห้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 90 ตร.ม.
5	ห้องปฏิบัติการดนตรีสากล (ปรับอากาศ)	ควรมีห้อง 2 ห้องต่อ 1 กลุ่มที่เปิดการศึกษา แต่ละห้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 10 ตร.ม.
6	ห้องปฏิบัติการดนตรีเฉพาะบุคคล	ควรมีจำนวนไม่น้อยกว่า 10 ห้อง แต่ละห้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 10 ตร.ม.
7	ห้องโสตทัศนศึกษาทางดนตรี (ปรับอากาศ)	ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง ขนาดไม่น้อยกว่า 45 ตร.ม.
8	ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ทางดนตรี (ปรับอากาศ)	ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง ขนาดไม่น้อยกว่า 45 ตร.ม.
9	เวทีสำหรับแสดงดนตรีกลางแจ้ง	ควรมีอย่างน้อย 1 เวที ขนาด 8 x 12 เมตร
10	ห้องบันทึกเสียง (ปรับอากาศ)	ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง
11	ห้องเก็บรักษาครุภัณฑ์ทางดนตรี	ควรมีอย่างน้อย 2 ห้อง
12	ห้องปฏิบัติการซ่อมสร้างเครื่องดนตรี	ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง

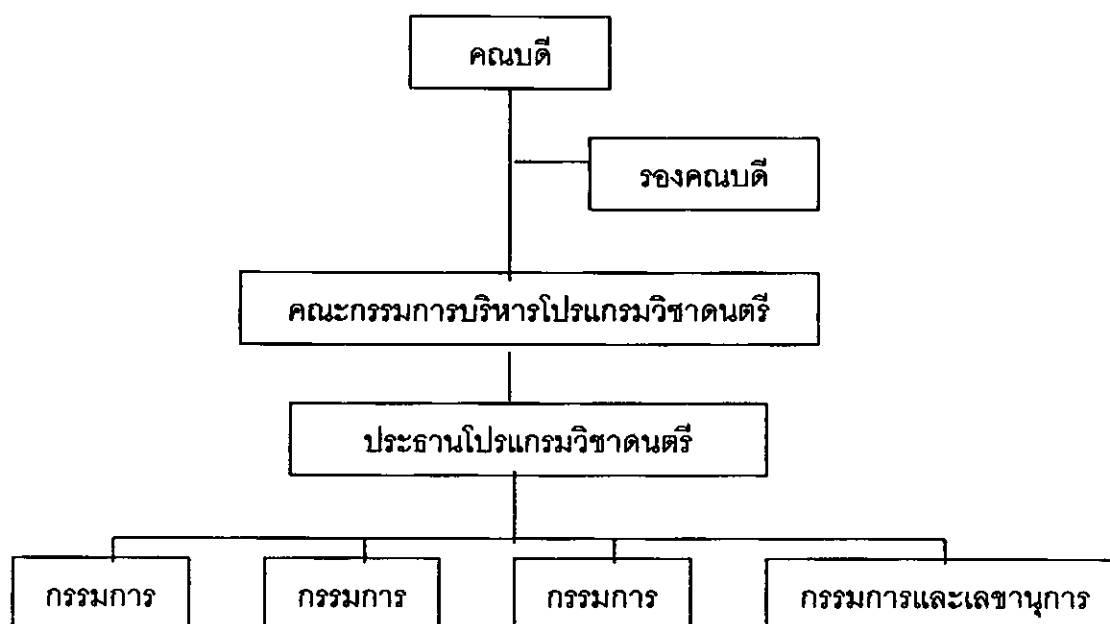
ที่มา : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . (2544) . มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ .
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. หน้า 41-42 .

กระบวนการจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. การบริหารและการจัดการ

การบริหารและการจัดการของโปรแกรมวิชาดนตรี ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา ซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการเลขานุการ จำนวน 3 – 5 คน

1.1 โครงสร้างการบริหารโปรแกรมวิชาดนตรี

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างการบริหารโปรแกรมวิชาดนตรี

ที่มา : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . (2544) . มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรี

สถาบันราชภัฏ . สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. หน้า 43 .

1.2 บทบาทหน้าที่

โปรแกรมวิชาดนตรี มีระบบการบริหารจัดการแบบโปรแกรมวิชา โดยมีคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาเป็นผู้ดำเนินการในบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1.2.1 กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา คุณลักษณะบัณฑิต และพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่ต้องการ
- 1.2.2 จัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตรของโปรแกรมวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร
- 1.2.3 เสนอชื่อและข้อมูลรายละเอียดของผู้ทำหน้าที่อาจารย์ วิทยากร อาจารย์พิเศษ อาจารย์อัตราจ้างและอาจารย์ที่ปรึกษาในโปรแกรมวิชาที่รับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริหารคณะ โดยคำนึงถึงคุณภาพด้านวิชาการเป็นหลัก
- 1.2.4 จัดทำโครงการของอนุมัติงบประมาณในการพัฒนาด้านวิชาการเพื่อการพัฒนาโปรแกรมวิชา
- 1.2.5 เสนอให้คณะจัดหาสื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชา

- 1.2.6 รับผิดชอบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพพร้อมกับคณะครุศาสตร์ เพื่อจัดหาอาจารย์นิเทศ และแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 1.2.7 พัฒนากำกับดูแลกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามเกณฑ์ การประกันคุณภาพทางวิชาการ
- 1.2.8 ดำเนินการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชา
- 1.2.9 ทำหน้าที่ประสานงานกับคณะ และหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานของโปรแกรมวิชา
- 1.2.10 การดูแล และติดตามนักศึกษาของโปรแกรมวิชาตลอดหลักสูตร
- 1.2.11 ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในโปรแกรมวิชา
- 1.2.12 พัฒนาหลักสูตรของโปรแกรมวิชาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 1.2.13 บริการวิชาการ สนับสนุนการวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงานของอาจารย์ และนักศึกษาในโปรแกรมวิชา
- 1.2.14 ดำเนินการอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยและคณะมอบหมาย

2. การบริหารหลักสูตร

2.1 การสร้างและกำหนดหลักสูตร

หลักสูตรโปรแกรมวิชาดนตรี ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543

2.2 การแปลงหลักสูตรสู่การสอน

- การทำแผนการสอนตลอดหลักสูตร โฉนดคณะกรรมการโปรแกรมวิชาประชุมจัดทำแผนการเรียนตลอดหลักสูตร
- โปรแกรมวิชาดนตรี กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนศึกษาหลักสูตรแล้วนำไปสู่การสอนดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และคำอธิบายรายวิชา

2.3 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

โปรแกรมวิชาดนตรี มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต เกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้และนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

2.4 การประเมินผลหลักสูตร

โปรแกรมวิชาดนตรี มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรโดยนักศึกษา อาจารย์ บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

2.5 การเผยแพร่หลักสูตร

โปรแกรมวิชาดนตรี มีการจัดทำเอกสารหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษา อาจารย์ บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต

3. การบริหารงานวิชาการ

จัดการฝึกอบรม สัมมนาวิชาการดนตรี ให้แก่นักศึกษาและบุคลากรภายนอกอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

3.1 การวางแผนการเปิดสอน

3.1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

- ความต้องการของท้องถิ่น
- ศักยภาพและความพร้อมของทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัย
- ศักยภาพและความพร้อมของทรัพยากรสนับสนุนในท้องถิ่น

3.1.2 เตรียมการพัฒนาและเสนอขอสนับสนุนปัจจัยต่างๆ ที่จำเป็น (ตามเกณฑ์ขั้นต่ำ) สำหรับการเปิดสอนโปรแกรมวิชา เช่น

- บุคลากร ได้แก่ ผู้บริหารโปรแกรมวิชา ที่ปรึกษาโปรแกรมวิชา ผู้สอนและเจ้าหน้าที่
- ห้องปฏิบัติการ หรือผู้บริการการสอน
- วัสดุอุปกรณ์
- วารสาร เอกสารและตำรา
- อาคารสถานที่ ได้แก่ ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องเก็บวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องพักอาจารย์ ห้องพักผ่อน ห้องทำงานของนักศึกษา และห้องสมุดโปรแกรมวิชา
- แหล่งฝึกงานและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3.1.3 จัดทำศักยภาพและเสนอขอเปิดสอนตามขั้นตอน

3.2 การวางแผนการเรียนการสอน

3.2.1 การจัดทำโครงการสอนระยะยาวตลอดหลักสูตร โดยให้เกิดความเหมาะสมเกี่ยวกับการกระจายรายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือกลำดับก่อน -หลัง ของรายวิชาที่มีลักษณะต่อเนื่องจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาค และการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่สอดคล้องกับการเรียนภาคทฤษฎีจากรายวิชา

3.2.2 การจัดทำแนวการสอนร่วมกันในระดับโปรแกรมวิชา

3.2.3 การสร้างแบบทดสอบร่วมกันในกลุ่มของผู้รับผิดชอบการสอนรายวิชาเดียวกัน

3.2.4 การประสานงานให้เกิดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย

3.3 การบริการสอนควรมีการดำเนินการเกี่ยวกับ

3.3.1 จัดให้มีบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่อยู่ประจำไปแกรมวิชาและห้องสมุด หรือห้องบริการค้นคว้าด้วยตนเองของไปแกรมวิชา เพื่อให้สามารถบริการสื่อ การสอน ให้คำแนะนำข้อสงสัยต่างๆ จำนวน 1 คน

3.3.2 จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการดนตรีสากล และปฏิบัติการดนตรีไทยห้องละ 1 คน

3.3.3 จัดบริการต่างๆ สำหรับผู้สอนให้สามารถดำเนินการสอนได้โดยสะดวกตามสมควร

3.4 การสร้างบรรยากาศทางวิชาการควรมีการดำเนินการเกี่ยวกับ

3.4.1 การเสริมแรงและกระตุ้นให้อาจารย์ใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

3.4.2 การพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างประสานสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์สูงสุดจากบุคลากร

3.4.3 การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การสนทนา อภิปราย จัดนิทรรศการ ฯลฯ อย่างต่อเนื่อง

3.4.4 การจัดการศึกษาดูงานอย่างมีจุดหมายปลายทาง

3.4.5 การจัดสิ่งสนับสนุนและให้บริการผลิตสื่อ เอกสาร และผลงานทางวิชาการแก่อาจารย์ผู้สอนด้วยความกระตือรือร้น

3.4.6 การจัดให้มีสำนักทดสอบ หรือส่วนงานลักษณะเดียวกันเพื่อให้บริการแบบทดสอบมาตรฐานอย่างสะดวกและรวดเร็ว

3.4.7 จัดอาจารย์เข้าสอนให้แต่ละรายวิชาตามคุณสมบัติและประสบการณ์

3.5 การประเมินผล การติดตามกำกับ

3.5.1 การกระตุ้นแรงจูงใจให้บุคลากรทุกๆ ฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ (หรืออย่างน้อยตามเกณฑ์มาตรฐาน)

3.5.2 การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคมและวิวัฒนาการใหม่ๆ อยู่เสมอ

3.5.3 กระตุ้นแรงจูงใจให้จัดการเรียนการสอนของอาจารย์แต่ละคนมีมาตรฐานเท่าเทียมกัน เช่น สนับสนุนให้ใช้แผนการสอนร่วมกัน ใช้สื่อการสอนและแบบทดสอบที่มีมาตรฐานเดียวกัน

3.5.4 การควบคุมการจัดเวลาเรียนแต่ละรายวิชาให้ตรงตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดในหลักสูตร

3.5.5 การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในแง่การมีงานทำ และการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ศึกษาไปจากโปรแกรมวิชา ตลอดจนความพึงพอใจของผู้จ้างงานหรือผู้รับบริการ

4. กระบวนการเรียนการสอน

4.1 การจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา

โปรแกรมวิชาดนตรี จัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาตามความถนัด และความสามารถจากวุฒิ ประสบการณ์ของบุคลากรในโปรแกรมวิชาดนตรี

4.2 การเตรียมการสอนและการวางแผน

โปรแกรมวิชาดนตรีมีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ โดยให้อาจารย์ผู้สอนทำแผนการสอนตามหัวข้อดังนี้

- คำอธิบายรายวิชา
- จุดประสงค์
- เนื้อหา
- กิจกรรมการเรียนการสอน
- สื่อการเรียนการสอน
- การวัดผลและการประเมินผล
- หนังสืออ้างอิงและหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติม

4.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

โปรแกรมวิชาดนตรีกำหนดแนวปฏิบัติในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดังนี้

- 4.3.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนแก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน
- 4.3.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและพัฒนาทักษะในการคิด การวิเคราะห์ ตลอดจนการใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา
- 4.3.3 สอนครบตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา
- 4.3.4 ใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอนอย่างเหมาะสม และชี้แนะแหล่งให้บริการ
- 4.3.5 ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนสืบค้นและศึกษาข้อมูลด้วยตนเองได้
- 4.3.6 มีการบันทึกผลการสอนพร้อมทั้งแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนทุกครั้งที่ทำการสอน
- 4.3.7 มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ โดยนักศึกษาเพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

4.4 การประเมินผลการสอน

4.4.1 ประเมินโดยนักศึกษา

4.4.2 ประเมินโดยอาจารย์ประจำคณะ

4.4.3 ประเมินโดยคณาจารย์ประจำภาควิชา

4.5 การประเมินผลการเรียน

โปรแกรมวิชาดนตรีกำหนดแนวทางในการประเมินผลการเรียน ดังนี้

4.5.1 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตรงตามทีระบุในแนวการสอน

4.5.2 กำหนดสัดส่วนของคะแนนในการวัดผลระหว่างภาคและปลายภาคทุกรายวิชา ดังนี้

4.5.2.1 รายวิชาที่มีภาคปฏิบัติ

- วัดผลระหว่างภาค 70 %
- สอบปลายภาค 30 %

4.5.2.2 รายวิชาเนื้อหา

- วัดผลระหว่างภาค 60 %
- สอบปลายภาค 40 %

4.5.2.3 รายวิชาสัมมนาดนตรี และโครงการพิเศษไม่มีสอบปลายภาค

4.5.3 ใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือวัดผลที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

4.5.4 ในการวัดผลการเรียนทุกครั้งจะต้องแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบ เพื่อการนำไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนของผู้เรียน

4.5.5 ในรายวิชาเดียวกันที่มีผู้สอนหลายคนให้ประเมินผลร่วมกัน

4.5.6 อาจารย์ผู้สอนต้องทำสมุดบันทึกรายวิชาทุกรายวิชาที่สอน

4.5.7 ในการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนอาจใช้วิธีการหลายวิธีดังนี้

4.5.7.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง

4.5.7.2 การประเมินโดยเพื่อนในชั้นเรียน

4.5.7.3 การประเมินโดยผู้เรียน

4.6 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

4.6.1 การกำหนดรูปแบบและกิจกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

โปรแกรมวิชาดนตรี ได้กำหนดรูปแบบและกิจกรรมฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์ของรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนี้

ตาราง 3 รูปแบบและกิจกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โปรแกรมวิชาดนตรี

จุดประสงค์	กิจกรรม	รายวิชาที่ฝึก/ปีที่ฝึก	ระยะเวลา
1. เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาสังเกตสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในฐานะเป็นผู้ช่วยสอน	1. ผู้เรียนไปศึกษาและสังเกตในสภาพจริงในโรงเรียน 2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ครูบางเวลา	1003801 การศึกษาสังเกตและมีส่วนร่วมฝึกในปีที่ 2	2 สัปดาห์ หรือ 60 ชั่วโมง
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองสอน	ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ทุกด้านเต็มเวลาภายใต้การกำกับ	1023819 การทดลองสอนวิชาดนตรีศึกษาฝึกในปีที่ 3	2 สัปดาห์ หรือ 60 ชั่วโมง
3. เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามเวลาที่กำหนดในหลักสูตร	ผู้เรียนออกปฏิบัติหน้าที่ทุกด้านเต็มเวลาภายใต้การกำกับ	1004802 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูป 3 ฝึกในปีที่ 4	1 ภาคเรียน

ที่มา : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . (2544) . มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ .
สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. หน้า 49-50 .

4.6.2 การนิเทศและการติดตามผล

โปรแกรมวิชาดนตรี ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการนิเทศและติดตามผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนี้

- 4.6.2.1 จัดอาจารย์นิเทศก์นักศึกษา โดยแบ่งความรับผิดชอบ อาจารย์ 1 คน/นักศึกษา 3 คน
- 4.6.2.2 อาจารย์นิเทศก์ได้นิเทศและประเมินผลนักศึกษาอย่างน้อย 5 ครั้งใน 1 ภาคเรียน
- 4.6.2.3 จัดสัมมนาระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เมื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพไปแล้วครึ่งภาคเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนหาแนวทางในการแก้ปัญหา
- 4.6.2.4 จัดสัมมนาหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อสรุปประสบการณ์ที่ได้รับในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำ

ข้อมูลมาแก้ไขปรับปรุงกระบวนการในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครั้งต่อไป

4.7 การพัฒนาเพื่อเสริมคุณลักษณะนักศึกษา

4.7.1 แผนพัฒนานักศึกษา

โปรแกรมวิชาดนตรีได้มีแผนพัฒนาร่วมกับสำนักกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

4.7.1.1 ในด้านคุณธรรม จริยธรรม

- กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่
- กิจกรรมชมรมหรือชุมนุม
- กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ

4.7.1.2 ในด้านวิชาการ

- ทดสอบศึกษา ดูงาน
- เสนอผลงานก่อนสำเร็จการศึกษา
- สอนเสริมนอกเวลาราชการ

4.7.1.3 ในด้านบุคลิกภาพ

- กีฬาคณะวิชา
- อบรมจริยธรรม พัฒนาจิตใจร่วมกับสำนักกิจการนักศึกษา

4.7.2 การให้คำปรึกษา

โปรแกรมวิชาดนตรี จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว โดยจัด Office Hour สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง (สัปดาห์ละ 1 ครั้ง)

4.8 การติดตามผลคุณภาพบัณฑิต

โปรแกรมวิชาดนตรี มีวิธีการและกระบวนการติดตามบัณฑิต เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยวิธีการสำรวจอย่างต่อเนื่องในด้านต่างๆ ดังนี้

4.8.1 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านความรู้ในเนื้อหา
- ด้านการสอน
- ด้านคุณธรรม
- ด้านจริยธรรม
- ด้านความริเริ่มสร้างสรรค์

4.8.2 ความพึงพอใจของบัณฑิต ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ความรู้ที่ได้รับเพียงพอกับการทำงานและศึกษาต่อ

- โครงสร้างหลักสูตร
- สื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน
- การวัดผลและการประเมินผล
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร

5. การพัฒนาอาจารย์

5.1 สนับสนุนให้มีการพัฒนาจัดทำสื่อการเรียนการสอน

5.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ศึกษาดูงาน สัมมนา ทั้งในและต่างประเทศ

5.3 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิให้สูงขึ้น

5.4 สนับสนุนให้อาจารย์ทำผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

5.5 สนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรีและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ . 2544 : 43 – 52)

คุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี

โปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ (2544 : 53) ที่ได้กำหนดคุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรีไว้ดังนี้

1. มีการเรียนรู้และสามารถเลือกใช้นวัตกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางดนตรีต่างๆ ในการเรียนการสอนได้
2. เป็นผู้ตรงต่อเวลา
3. ช่วยเหลือกิจกรรมของโปรแกรม มหาวิทยาลัยและเข้าร่วมกิจกรรมกับท้องถิ่นในเทศการต่างๆ
4. ปฏิบัติตนถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
5. แสดงให้เห็นถึงความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าวิทยาการ ตลอดจนสร้างผลงานใหม่ๆ ทางด้านดนตรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และท้องถิ่นได้
6. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และประสานงานกับผู้อื่นได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ดวงนฤมล ประชัญคดี และมาริษศักดิ์ กัลล์ประวิทย์ (2530 : 119) ได้การศึกษา เรื่องคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตสัตวแพทย์ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง และยังพบว่านักศึกษาที่บิดา มารดา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ดี

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์ (2531 : 95) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัวทัศนคติ และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์โดยส่วนใหญ่ชอบแบบการเรียนมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือ ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ นักศึกษาชอบปานกลาง นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนแบบแข่งขันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบการเรียนแบบอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มาเรียนเป็นประจำมีทัศนคติต่อการเรียนแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างจากนักศึกษาที่มาเรียนเป็นบางครั้ง และนักศึกษาที่ไม่เคยมาเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนแต่ละแบบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โสภา มะเครือสี (2537 : 54) ศึกษาเรื่องผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวนกลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีควบคุมตนเอง กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มแบบแผนการทดลองวิจัยนี้เป็นแบบสลับกลับ (ABA Reversal Design) ผลการทดลองพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงขึ้นภายหลังการใช้วิธีควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าทั้งสองวิธีนี้ให้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วน ชนิษฐา อ่อนประสงค์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ จำนวน 50 คน โดยสุ่มมาจากแผนกวิชาต่างๆ รวม 6 แผนกวิชา ผลของการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคมีพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูลแตกต่างกันในด้านต่างๆ คือ ด้านความตรงต่อเวลา การใช้ภาษา การให้ข้อมูล การขอข้อมูลจริง การแสวงหาข้อมูล การส่งงาน และการร่วมกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในแต่ละแผนกวิชา พบว่า นักศึกษาแผนกวิชาช่าง มีความตรงต่อเวลา มีการใช้ภาษาอังกฤษและมีการให้ข้อมูลและขอข้อมูลจริงมากที่สุด นักศึกษาแผนกอิเล็กทรอนิกส์มีการร่วมกิจกรรมมากที่สุดแต่มีการแสวงหาข้อมูลน้อยที่สุด นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์เข้าร่วมกิจกรรมเต็มยวมากที่สุด นักศึกษาแผนกวิชาช่างก่อสร้างมีการให้ข้อมูลน้อยที่สุด และนักศึกษาแผนก

วิชาช่างเชื่อมแสสร้างขอข้อมูลมากที่สุด แต่มีความตรงต่อเวลา เข้าร่วมกิจกรรม ส่งงานและใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย 3 ตัวแปร ได้แก่บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญฤดี ขำสอนสัตย์ (2542 : 78) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล มีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ปนัดดา พ่วงพี (2544 : 86) ได้ทำการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียน นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาดนตรีมีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แตกต่างจากนักเรียน นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี แตกต่างจากนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิงกาญจน์ ปานทอง (2545 : 81) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน การใช้เวลาเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน รายได้สูง และเพศชาย

หทัยทิพย์ ภาคอินทรีย์ (2545 : 51) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์และความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นปัจจัยที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตได้ร้อยละ 57.40

อาคม ระดมสุข (2545 : 81) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย ได้แก่ นิัยการเรียนรู้ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

อิสราภรณ์ อินทร์สำราญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสไตล์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีสไตล์การเรียนรู้แบบประสาทสัมผัสในมิติด้านการรับรู้ข้อมูลมากที่สุด รองลงมาคือแบบปฏิบัติในมิติด้านการจัดกระทำข้อมูล ส่วนสไตล์การเรียนรู้ที่พบน้อยที่สุด คือแบบญาณหยั่งรู้ในมิติด้านการรับรู้ข้อมูล

✂ บงกช ประทีปช่วง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและจำแนกตามสถาบันมีทักษะดี ยกเว้นสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทย ที่นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทยสูง มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยแตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทยปานกลาง และนักศึกษาที่มีสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทยต่ำ ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

✂ อติพร นฤนาทชีวิน. (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้วงองค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นที่เรียนดนตรีที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรมการเรียนดนตรีดีกว่าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวัยรุ่นที่มีองค์ประกอบด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการแสดงตัว ด้านการเปิดกว้าง ด้านความอ่อนโยน ด้านการมีสติรู้ชอบสูง มีพฤติกรรมการเรียนดนตรีดีกว่าวัยรุ่นที่เรียนดนตรีที่มีองค์ประกอบห้วงองค์ประกอบดังกล่าวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ อุมพร นาคะวัจนะ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ทั้งเพศชายและหญิง นิสิตชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติพอ และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติน้อย นิสิตชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนทั้ง 3 พฤติกรรมอยู่ในระดับปฏิบัติพอ นิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติพอ และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติน้อย ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน

ภาคปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติประจำ ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาคทฤษฎี และพฤติกรรม การเรียนนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย

และ อรวรรณา ชินพันธ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อ การเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่ วิชาการศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า 1) นักศึกษามีทักษะต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่วิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านรูปแบบการสอนระบบกลุ่มใหญ่ ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง 2) นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีทักษะต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่วิชา การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีทักษะต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่วิชาการศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 4) นักศึกษาภาคปกติและภาคสมทบมีทักษะต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่ วิชา การศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบการสอนระบบกลุ่มใหญ่ และด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบ ความแตกต่าง

งานวิจัยต่างประเทศ

บริกซ์ ; มอร์เลย์ ; และคนอื่นๆ (มณีรัตน์ เนียมทอง . 2535 : 34 ; อ้างอิงจาก Briggs ; Morry ; et al. 1971 : 347) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม การเรียนที่มีต่อผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม ผู้วิจัยได้ทดลองสร้างขบวนการบางอย่างเพื่อให้ นิสิตเกิดความพอใจเกี่ยวกับสภาพการเรียน การสอนและวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยเทคนิคของโรบินสัน (The Robinson SQ 3R) ให้แก่กลุ่มทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กว่ากลุ่มควบคุม คะแนนของสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้ เห็นว่าพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในด้านการเรียนนั้นถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นแล้วจะมีผล ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

✕ โจเซฟ (Joseph . 1973 : 213 – 220) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรม การสอน โดยการสังเกตพฤติกรรม การเรียนการสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ที่สอนโดยใช้วิธีการ วิเคราะห์กิจกรรมทางวาจาของเฟลนเดอร์ส จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน ได้

และ ไดเนอร์ (อุมพร นาอะวะจันะ . 2547 : 29 ; อ้างอิงจาก Diener. 1970 : 396-400) ได้ศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพฤติกรรมการเรียนต่างกัน คือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

✱ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการเรียนส่งผลต่อความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมทั้งพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ นอกจากนี้หากผู้สอนได้เข้าใจพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา จะทำให้สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ของนักศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีจากการเรียน ตลอดจนสามารถจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกดนตรี ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รวมทั้งสิ้น 415 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อย ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

		ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
มหาวิทยาลัย ราชภัฏ	เพศ	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	
เชียงราย	ชาย	3	5	3	6	2	7	1	2	29
	หญิง	2	3	1	1	2	4	1	1	15
	รวม	5	8	4	7	4	11	2	3	44
เชียงใหม่	ชาย	9	10	2	5	1	8	1	2	38
	หญิง	3	5	3	2	1	3	1	1	19
	รวม	12	15	5	7	2	11	2	3	57

ตาราง 4 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย ราชภัฏ	เพศ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
		ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	ดนตรี ไทย	ดนตรี สากล	
ลำปาง	ชาย	7	10	1	8	2	3	1	2	34
	หญิง	1	4	3	1	2	6	2	2	21
	รวม	8	14	4	9	4	9	3	4	55
อุดรดิตถ์	ชาย	7	9	5	10	1	2	1	1	36
	หญิง	1	2	1	3	2	1	3	1	14
	รวม	8	11	6	13	3	3	4	2	50
พิจิตรสงคราม	ชาย	4	15	2	5	2	2	1	2	33
	หญิง	3	6	1	2	2	3	1	2	20
	รวม	7	21	3	7	4	5	2	4	53
กำแพงเพชร	ชาย	2	4	4	5	1	3	2	4	25
	หญิง	1	6	2	1	3	3	1	1	18
	รวม	3	10	6	6	4	6	3	5	43
นครสวรรค์	ชาย	8	13	4	6	2	2	2	1	38
	หญิง	2	7	3	4	4	1	1	4	26
	รวม	10	20	7	10	6	3	3	5	64
เพชรบูรณ์	ชาย	3	7	3	9	1	5	2	3	33
	หญิง	2	1	1	4	2	1	2	3	16
	รวม	5	8	4	13	3	6	4	6	49
รวม		58	107	39	72	30	54	23	32	415

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert ' s Scale) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ท
3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์เรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ จำนวน 68 ข้อ ได้แก่

ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนในห้องเรียน มีข้อคำถาม จำนวน 34 ข้อ ข้อคำถามที่เป็นนิมาน จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 3 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 28 ข้อ 29 ข้อ 30 ข้อ 32 ข้อ 34 และข้อคำถามที่เป็นนิสร จำนวน 14 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 26 ข้อ 27 ข้อ 31 ข้อ 33 ส่วนข้อคำถามด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน มีข้อคำถาม จำนวน 34 ข้อ ข้อคำถามที่เป็นนิมาน จำนวน 21 ข้อ ได้แก่ ข้อ 37 ข้อ 38 ข้อ 39 ข้อ 42 ข้อ 43 ข้อ 44 ข้อ 45 ข้อ 46 ข้อ 47 ข้อ 52 ข้อ 53 ข้อ 57 ข้อ 58 ข้อ 59 ข้อ 61 ข้อ 62 ข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 ข้อ 66 ข้อ 67 และข้อคำถามที่เป็นนิสร จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 35 ข้อ 36 ข้อ 40 ข้อ 41 ข้อ 48 ข้อ 49 ข้อ 50 ข้อ 51 ข้อ 54 ข้อ 55 ข้อ 56 ข้อ 60 ข้อ 68

4. นำแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในด้านสำนวนภาษาและความครอบคลุมในด้านเนื้อหา

5. นำข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ข) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.71 ขึ้นไปมาเป็นข้อคำถามเพื่อการวิจัย ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ทุกข้อ ได้ข้อคำถามจำนวน 68 ข้อ ไว้เป็นข้อคำถามสำหรับงานวิจัย (ภาคผนวก ง)

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 180) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9754

9. ปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วจึงนำไปใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์เรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชาเอก ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ประสบการณ์การณ์เรียนดนตรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นนิมิต ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

ส่วนข้อคำถามที่เป็นนิเสธ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวน้อย
คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00	หมายความว่า	ผู้ตอบมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี เหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20	หมายความว่า	ผู้ตอบมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี เหมาะสมในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40	หมายความว่า	ผู้ตอบมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี เหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60	หมายความว่า	ผู้ตอบมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี เหมาะสมในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80	หมายความว่า	ผู้ตอบมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ส่งถึงผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ทางไปรษณีย์ เพื่อขออนุญาตในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล และส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งถึงผู้บริหารมหาวิทยาลัยและเก็บข้อมูลการวิจัย
ด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และ
ตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนที่กำหนด แบบสอบถามส่งไป 415 ฉบับ ได้รับคืนและมีความ
สมบูรณ์จำนวน 415 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วย
โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS for WINDOWS)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency)
และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้าน
พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน โดยการหาค่า
คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนก
ตามเพศ สาขาวิชาเอก และประสบการณ์การเรียนดนตรีใช้การทดสอบค่า t (t-test) ส่วนตัวแปร
ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) เมื่อพบ
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่
โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method) (Ferguson . 1981 : 190)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 2.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามโดยใช้ เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยการทดสอบที (t-test) (Ferguson . 1981 : 180)
- 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach : 1984 . 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- 3.1 การทดสอบสมมติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ t-test
- 3.2 การทดสอบสมมติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Ferguson . 1981 : 190-299) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution.
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ วิชาเอก ประสบการณ์การเรียนดนตรี โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe')

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	266	64.1
1.2 หญิง	149	35.9
รวม	415	100.0
2. วิชาเอก		
2.1 ดนตรีไทย	150	36.1
2.2 ดนตรีสากล	265	63.9
รวม	415	100.0
3. ชั้นปีที่กำลัง		
3.1 ชั้นปีที่ 1	165	39.8
3.2 ชั้นปีที่ 2	111	26.7
3.3 ชั้นปีที่ 3	84	20.2
3.4 ชั้นปีที่ 4	55	13.3
รวม	415	100.0
4. มหาวิทยาลัยที่ศึกษา		
4.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	44	10.6
4.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	57	13.7
4.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	55	13.3
4.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	50	12.0
4.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม	53	12.8
4.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	43	10.4
4.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	64	15.4
4.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	49	11.8
รวม	415	100.0

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
5. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง		
5.1 ต่ำ	201	48.4
5.2 ปานกลาง	149	35.9
5.3 สูง	65	15.7
รวม	415	100.0
6. ประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี		
6.1 1-3 ปี	230	55.4
6.2 มากกว่า 3 ปีขึ้นไป	185	44.6
รวม	415	100.0
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
7.1 ต่ำ	68	16.4
7.2 ปานกลาง	263	63.4
7.3 สูง	84	20.2
รวม	415	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย (ร้อยละ 64.1) เป็นนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล (ร้อยละ 63.9) เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 39.8) ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (ร้อยละ 15.4) ผู้ปกครองของนักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 48.4) มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีอยู่ระหว่าง 1-3 ปี (ร้อยละ 55.4) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (ร้อยละ 63.4)

ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตาราง 6-15

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.19	0.14	ปานกลาง
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.03	0.22	ปานกลาง
รวม	3.11	0.13	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมเหมาะสมในระดับ
ปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียน
ในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.12	0.33	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.67	0.73	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.06	0.84	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.79	1.11	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.56	0.87	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.53	0.77	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.33	0.75	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.52	0.83	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.55	0.86	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนรู้วิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.66	0.93	ปานกลาง
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.43	1.08	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.38	1.12	ปานกลาง
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.88	0.94	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.58	1.02	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.51	1.02	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.45	1.09	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.43	0.84	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.58	0.82	มาก
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.90	0.93	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	2.75	0.99	ปานกลาง
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.47	0.85	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.74	0.90	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.54	0.51	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	3.96	0.52	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.51	1.00	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	1.96	0.83	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.39	0.85	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.53	0.84	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.53	1.06	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.08	0.88	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.73	0.86	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.34	1.03	ปานกลาง
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.13	0.85	ปานกลาง
	รวม	3.19	0.14	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน โดยรวมเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน ข้อ 24 อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางได้แก่ ข้อ 11 ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี ข้อ 13 ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน ข้อ 14 ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น ข้อ 20 จัดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี ข้อ 21 สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจัดบันทึกตามความเข้าใจ ข้อ 28 แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น ข้อ 33 ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี ข้อ 34 ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง และข้อที่มีความเหมาะสมในระดับน้อย ได้แก่ข้อ 6 เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ ข้อ 7 ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย ข้อ 8 ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจเรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น ข้อ 9 เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน ข้อ 17 ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ ข้อ 22 ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ ข้อ 27 ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีในชั้นเรียน ข้อ 30 ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์ ข้อ 31 สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัย เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน
เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.59	0.88	น้อย
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติม เมื่ออยู่นอกห้องเรียน	2.67	0.88	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมี ปัญหาเกี่ยวกับดนตรี	3.00	1.04	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.58	0.89	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.97	0.84	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรี เท่านั้น	2.82	0.89	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อน เข้าเรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.72	0.82	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.27	0.83	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความคิด เห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.20	0.85	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จาก สื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.51	0.82	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.72	1.11	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.42	0.88	มาก
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.86	1.06	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.39	1.06	ปานกลาง
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตามคำสั่ง เป็นต้น	2.30	0.77	น้อย
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้รับมอบหมาย	3.01	0.95	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการของตนเอง	3.33	0.94	ปานกลาง
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ	3.39	0.85	ปานกลาง
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.59	1.06	น้อย
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย	2.68	0.81	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.38	0.84	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.64	0.87	ปานกลาง
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.45	0.84	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.29	0.75	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.74	0.83	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด	2.76	0.84	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.15	0.94	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ	3.45	0.77	มาก
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้ำมา	2.72	1.03	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการอื่น	3.04	0.94	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.66	0.87	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.17	1.00	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 415)		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่าง ๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น	3.40	0.84	ปานกลาง
68	เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี เนื่องจากถูกบังคับ	2.98	0.96	ปานกลาง
	รวม	3.03	0.22	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน โดยรวมเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 35 ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรมอย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น ข้อ 49 ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตามคำสั่ง เป็นต้น ข้อ 53 เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ ข้อ 55 ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด และข้อที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 38 จัดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นระเบียบเข้าใจง่าย ข้อ 44 ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น ข้อ 46 ทำงานที่ได้รับ มอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง ข้อ 57 อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน ข้อ 62 เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียน วิชาอื่นๆ ข้อ 65 รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา ส่วนข้ออื่นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	เพศชาย (n= 266)		เพศหญิง (n= 149)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.18	0.14	3.20	0.14
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.03	0.22	3.03	0.22
รวม	3.11	0.13	3.11	0.13

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	ดนตรีไทย (n= 150)		ดนตรีสากล (n= 265)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.19	0.13	3.19	0.14
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.03	0.21	3.03	0.22
รวม	3.10	0.13	3.11	0.13

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนวิชาเอกดนตรีไทยและวิชาเอกดนตรีสากลมี พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	ชั้นปีที่ 1 (n = 165)		ชั้นปีที่ 2 (n = 111)		ชั้นปีที่ 3 (n = 84)		ชั้นปีที่ 4 (n = 55)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.18	0.14	3.20	0.14	3.18	0.14	3.20	0.15
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.02	0.21	3.04	0.23	3.01	0.20	3.05	0.24
รวม	3.10	0.12	3.12	0.13	3.09	0.12	3.13	0.14

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาวិชาเอกดนตรีระดับชั้นปีที่ 1, 2, 3 และปีที่ 4 มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	เขียนราย (n= 44)		เขียนใหม่ (n= 57)		ลำปาง (n= 55)		อุดรดิต์ (n= 50)		พิบูลสงคราม (n=53)		กำแพงเพชร (n=43)		นครสวรรค์ (n=64)		เพชรบูรณ์ (n=49)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.16	0.16	3.18	0.13	3.19	0.12	3.18	0.18	3.19	0.12	3.19	0.16	3.22	3.14	3.19	0.10
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.14	0.24	3.02	0.21	3.00	0.15	3.02	0.17	2.99	0.19	3.08	0.27	3.02	0.20	3.02	0.24
รวม	3.15	0.14	3.10	0.13	3.09	0.09	3.10	0.12	3.09	0.12	3.14	0.14	3.12	0.13	3.11	0.13

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏเขียนราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	ต่ำ (n= 201)		ปานกลาง (n= 149)		สูง (n= 65)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.17	0.13	3.19	0.14	3.25	0.16
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	2.99	0.18	3.07	0.25	3.04	0.21
รวม	3.08	0.11	3.13	0.14	3.14	0.13

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่ำ ปานกลาง และสูงมี
พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามประสบการณ์การเรียนดนตรี

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	1-3 ปี (n = 230)		มากกว่า 3 ปี (n =185)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.21	0.14	3.16	0.14
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	2.98	0.17	3.09	0.24
รวม	3.10	0.11	3.13	0.15

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาดนตรี 1-3 ปี และ มากกว่า
3 ปี ขึ้นไป มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (n = 68)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (n = 263)		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (n = 84)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	3.16	0.12	3.19	0.13	3.21	0.18
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน	2.99	0.24	3.04	0.21	3.03	0.22
รวม	3.08	0.13	3.12	0.12	3.12	0.15

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ วิชาเอก ประสบการณ์การเรียน
ดนตรี โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างที่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงใน
ตาราง 16-26

ตาราง 16 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	เพศชาย (n = 266)		เพศหญิง (n = 149)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.18	0.14	3.20	0.14	-0.88	0.377
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.03	0.22	3.03	0.22	0.29	0.768
รวม	3.11	0.13	3.11	0.13	-0.23	0.815

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	ดนตรีไทย (n = 150)		ดนตรีสากล (n = 265)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.19	0.13	3.19	0.14	-0.37	0.710
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	3.03	0.21	3.03	0.22	-0.25	0.800
รวม	3.10	0.13	3.11	0.13	-0.42	0.676

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนวิชาเอกดนตรีไทยและวิชาเอกดนตรีสากลมี
พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.05	0.02	0.89	0.447
	ภายในกลุ่ม	411	80.04	0.02		
	รวม	414	8.09			
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.03	0.71	0.549
	ภายในกลุ่ม	411	19.27	0.05		
	รวม	414	19.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.07	0.02	1.48	0.219
	ภายในกลุ่ม	411	6.70	0.02		
	รวม	414	6.77			

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7	0.08	0.01	0.60	0.755
	ภายในกลุ่ม	407	8.02	0.02		
	รวม	414	8.10			
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7	0.88	0.12	2.76	0.008
	ภายในกลุ่ม	407	18.49	0.04		
	รวม	414	19.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.18	0.02	1.58	0.140
	ภายในกลุ่ม	407	6.60	0.01		
	รวม	414	6.78			

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาทุกมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมนอกห้องเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ
 ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา เป็นรายคู่

มหาวิทยาลัยที่ศึกษา	มหาวิทยาลัยที่ศึกษา							
	มรภ. เชียงราย	มรภ. กำแพงเพชร	มรภ. เพชรบูรณ์	มรภ. อุตรดิตถ์	มรภ. เชียงใหม่	มรภ. นครสวรรค์	มรภ. ลำปาง	มรภ. พิษณุตราม
$\bar{X}$	3.14	3.08	3.02	3.02	3.02	3.02	3.00	2.99
มรภ. เชียงราย	3.14							
มรภ. กำแพงเพชร	3.08	3.08						
มรภ. เพชรบูรณ์	3.02		3.02					
มรภ. อุตรดิตถ์	3.02			3.02				
มรภ. เชียงใหม่	3.02				3.02			
มรภ. นครสวรรค์	3.02					3.02		
มรภ. ลำปาง	3.00						3.00	
มรภ. พิษณุตราม	2.99							2.99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีด้านพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุตราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุตราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.16	8.25	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	7.79	0.02		
	รวม	414	8.10			
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.57	0.28	6.24	0.002
	ภายในกลุ่ม	412	18.80	0.05		
	รวม	414	19.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.34	0.17	10.91	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	6.43	0.02		
	รวม	414	6.78			

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลาง และสูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 22-24

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของการพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
$\bar{X}$	3.08	3.13	3.14
ต่ำ	3.08	*	*
ปานกลาง	3.13		
สูง	3.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง และสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
	$\bar{X}$	3.17	3.19	3.25
ต่ำ	3.17			*
ปานกลาง	3.19			*
สูง	3.25			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ และปานกลางมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีด้านพฤติกรรมในห้องเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียน
นอกห้องเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง			
	$\bar{X}$	ต่ำ 2.99	ปานกลาง 3.07	สูง 3.04
ต่ำ	2.99			*
ปานกลาง	3.07			
สูง	3.04			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี
ด้านพฤติกรรมนอกห้องเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเรียนดนตรี

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	1 - 3 ปี (n= 230)		มากกว่า 3 ปีขึ้นไป (n= 185)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	3.21	0.13	3.16	0.13	3.33	0.001
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	2.98	0.17	3.08	0.24	-4.74	0.001
รวม	3.09	0.10	3.12	0.14	-2.19	0.029

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรี 1-3 ปี และ มากกว่า
3 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.07	0.03	1.80	0.167
	ภายในกลุ่ม	412	8.03	0.02		
	รวม	414	8.10			
ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.12	0.06	1.29	0.276
	ภายในกลุ่ม	412	19.25	0.05		
	รวม	414	19.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.08	0.04	2.46	0.087
	ภายในกลุ่ม	412	6.70	0.02		
	รวม	414	6.78			

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิชาเอก ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ประสบการณ์การเรียนดนตรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกดนตรี ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 รวมจำนวน 415 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน จำนวน 34 ข้อ และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน จำนวน 64 ข้อ รวมข้อคำถามจำนวน 68 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9754

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปร ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมและด้านพฤติกรรมในการเรียนในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพฤติกรรมในการเรียนนอกห้องเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีพฤติกรรมในการเรียนรู้วิชาดนตรีแตกต่างกับ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีพฤติกรรมในการเรียนรู้วิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีพฤติกรรมในการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง และสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมในการเรียนในห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ และปานกลางมีพฤติกรรมในการเรียนรู้วิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ส่วนด้านพฤติกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน และโดยรวมพบว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน การที่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาวิชาเอกดนตรีบางคนต้องทำงานเล่นดนตรีในเวลากลางคืนเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการศึกษา ในการทำงานนั้นเป็นเวลาตั้งแต่ 19.00 น. – 02.00 น. ของทุกวัน ซึ่งถือว่าเป็นการทำงานที่มีระยะเวลาและเลิกงานดึกมาก มีเวลาในการพักผ่อนน้อย ทำให้ร่างกายและอารมณ์ไม่มีความพร้อมในการเรียนและส่งผลต่อบรรยากาศในการเรียน ดังที่ ธอร์นไดค์ (อารี พันธุ์มณี . 2546:214 ; อ้างอิงจาก Thorndike . 1928 : 73) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ เรื่อง กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมหรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งร่างกาย อวัยวะต่างๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของ หู ตา ประสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนไม่มีความพร้อมตามองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไปได้ นอกจากนี้จากปัญหาดังกล่าวยังส่งผลให้นักศึกษาผู้นั้นจะเข้าเรียนสายเป็นประจำ ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน และถ้าเป็นในรายวิชาปฏิบัติ ก่อนการเรียนทุกครั้ง นักศึกษาจะต้องเตรียมความพร้อมเครื่องดนตรี ถ้านักศึกษามาสายก็ไม่สามารถเตรียมเครื่องดนตรีได้ทันก่อนการเรียน สภาพดังกล่าวอาจทำให้นักศึกษาเกิดความย่อห่อในการเรียน เนื่องจากเรียนไม่ทันเพื่อนไม่เข้าใจในบทเรียน และอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่เข้าเรียน ตลอดจนให้ความสำคัญกับกิจกรรมอื่นๆ มากกว่าการเรียนวิชาดนตรี หรืออาจเกิดช่องว่างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และเพื่อนๆ เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีได้ ดังที่โปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ (2544 : 53) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา

โปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ (2544 : 53) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางการเรียนของนักศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีไว้ว่า นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ตรงต่อเวลา เนื่องจากการตรงต่อเวลาเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะสามารถบ่งบอกได้ถึงความรับผิดชอบในการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ และเป็นคุณลักษณะที่ดีที่นักดนตรีทุกคนพึงปฏิบัติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ขนิษฐา อ่อนประสงค์ (2541:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล พบว่า นักศึกษาแผนกช่างเชื่อมมีพฤติกรรมกรเรียนที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ เข้าเรียนไม่ตรงต่อเวลา ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมกรเรียน ไม่ชอบส่งงาน และมีการใช้ภาษาอังกฤษน้อย อย่างไรก็ตามนักศึกษาวิชาเอกดนตรีบางคนที่ไม่มีความจำเป็นในการต้องทำงานเล่นดนตรีเวลากลางคืนเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการศึกษา ตลอดจนมีเวลาในการพักผ่อนเพียงพอ นักศึกษากลุ่มนี้จะมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่จะเรียนรู้ และทำให้นักศึกษาดังกล่าวมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียน เช่น ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาดนตรี มาถึงชั้นเรียนก่อน กำหนดเวลา มีความกระตือรือร้นในการเรียน ตั้งใจฟังคำบรรยาย ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนำไปปฏิบัติ ดังที่ สมชาย รัตมี (2536 :145) ได้กล่าวถึงบุคลิภาพของนักดนตรีที่ดีว่าจะต้องขยัน ฝึกซ้อม หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และต้องเป็นคนตรงต่อเวลา นอกจากนี้ วชิร บุรณสิงห์ (2526 : 48 – 54) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญอันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเองเพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อน หลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม จากเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมกรเรียนวิชาดนตรีในห้องเรียนเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.2 ด้านพฤติกรรมกรเรียนนอกห้องเรียน การที่นักศึกษามีพฤติกรรมกรเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก การที่นักศึกษาบางคนเมื่อเรียนเนื้อหาวิชาดนตรีจากในห้องเรียนมาแล้ว โดยเฉพาะวิชาภาคทฤษฎี ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญในการเรียนน้อยกว่าวิชาภาคปฏิบัติ เพราะนักศึกษาอาจเห็นว่าวิชาในภาคทฤษฎีน่าเบื่อ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องเรียนแค่ปฏิบัติดนตรีให้ฝีมือดีก็เพียงพอแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้นั้นไม่สนใจที่จะทบทวนบทเรียนภาคทฤษฎีที่เรียนมาแล้วซ้ำ หรือค้นคว้าหาความรู้ทางดนตรีใหม่ๆเพิ่มเติมในยามว่าง ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในเนื้อหาวิชาที่เรียน และขาดการเรียนรู้ในเรื่องดนตรีที่ทันสมัยได้ ดังที่ แมดดอกซ์ (Maddox. 1965 : 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมกรเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่าผู้เรียนที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์กรเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับ

องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 – 60 แล้ว ยังขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 – 40 และได้เพิ่มเติมว่าพฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีทำงานให้ได้ผลดี วิธีในการเรียนที่ดีขึ้น โดยปรับปรุงด้านต่างๆ นอกจากนี้การอ่านยังถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ โดยการทำสมาธิในเนื้อหา พยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้ การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายเรื่องในเวลาที่จำกัด ส่วนการขีดเส้นใต้เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อให้เห็นได้ง่ายชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ การจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ การทบทวน หลังจากที่ได้เรียนมาแล้วจำเป็นต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่งๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้ การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ดีนี้อาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งแก้ไขได้โดยการศึกษาให้เข้าใจ และการใช้ห้องสมุด ซึ่งถือเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อุมพร นาคะวจนะ (2546 : 88) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พบว่า พฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติน้อย คือ การทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว จดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หากความรู้ยังไม่พอเพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ดีเท่าที่ควร

อย่างไรก็ตามอาจมีนักศึกษาวิชาเอกดนตรีบางคนมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้วิชาดนตรีอย่างจริงจัง ให้ความสำคัญต่อวิชาดนตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความเอาใจใส่ในการทบทวนบทเรียน ตลอดจนแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และมีความรับผิดชอบในการแสดงดนตรีทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอก ดังที่ ภิญโญ สาธร (2527: 16) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ขยันทำแบบฝึกหัดที่ผู้สอนสั่ง หรือลองทบทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในห้องเรียน และควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร นอกจากนี้ รุ่งทิวา จักรกร (2527:21) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อนของเนื้อหาบทเรียน และความเหมาะสมของสื่อ วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนแรงจูงใจในการเรียน ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ต่อผู้สอน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงดันให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ที่ดีออกมา ตลอดจนก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ และ

พิชัย ปรัชญานุสรณ์ (2529: 59-63) ยังได้กล่าวถึงแนวทางการเรียนดนตรีให้ที่ดีไว้ว่าจะต้องมีความตั้งใจแน่วแน่ อดทน และขยัน มีการจัดสรรเวลาซ้อมดนตรีให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวันของตนเอง การซ้อมต้องมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ แสวงหาแนวทางใหม่ๆ ทางด้านการเรียนรู้อยู่เสมอ ศึกษา และเก็บข้อมูลทางดนตรีที่ได้มาตรฐานเพื่อการค้นคว้า และรู้จักแยกแยะความบกพร่อง หากจุดดีของตนเองเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาและอุปสรรค จากเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรม การเรียนวิชาดนตรีนอกห้องเรียนเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ โดยรวมและในแต่ละรายด้าน จำแนกตามเพศ วิชาเอก ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ประสบการณ์การเรียนดนตรี และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 นักศึกษาชายและหญิงวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายและหญิงต่างอยู่ในสภาพแวดล้อมและการจัดการศึกษาวิชาดนตรีในลักษณะเดียวกัน ซึ่งนักศึกษาแต่ละแห่งได้พยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษามีความคิด มีทัศนคติและพฤติกรรมที่คล้ายกัน นอกจากนี้นักศึกษาทั้งชายและหญิงยังอยู่ในวัยเดียวกัน อยู่ในกลุ่มเพื่อนเดียวกัน ทำกิจกรรมร่วมกันโดยไม่แบ่งช่องว่างระหว่างเพศ มีการเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกันทางด้านการแต่งกาย การพูดจา การแสดงพฤติกรรม รวมทั้งความคิดเห็น ต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว จึงส่งผลให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียนและด้านพฤติกรรมกรเรียนนอกห้องเรียน ดังนั้น เพศจึงไม่ใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลที่จะทำให้พฤติกรรมกรเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกัน ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 78 – 80) กล่าวว่า การที่นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นลักษณะเดียวกัน ย่อมส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาในเรื่องความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรม และ นิวคอมป์ (จักรกฤษณ์ ประกอบผล . 2548 : 88 ; อ้างอิงจาก Newcomb. 1962 : 79) ยังกล่าวว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในวัยกำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ร่างกายและจิตใจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความอยากรู้อยากเห็นของความเป็นอิสระ มีความเชื่อมั่นในอุดมการณ์และความคิดใหม่ๆ นักศึกษาเมื่อเข้าไปอยู่ในสถาบัน อุดมศึกษา จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนอย่างมาก กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางด้านความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพและพฤติกรรมของนักศึกษา นักศึกษาต้องใช้ เวลาส่วนใหญ่ในสถาบันอุดมศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนยังมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการด้านการเลือกคบเพื่อน อุดมคติ

ในการเลือกคู่ครอง กิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน การใช้เวลาว่างในกลุ่มเพื่อนและเทคนิคในการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนของมวลสมาชิก นักศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่มีความต้องการทางสังคม ต้องการเพื่อนสนิทไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิงโดยไม่มีช่องว่างระหว่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อรรถวิภา ชินพันธ์ (2548 : 88) ที่ทำการศึกษารื่องทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่ วิชาการศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอน รูปแบบการสอน การเข้าชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทำงานร่วมกัน การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีการกระตุ้นโดยสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เข้าใจในสาระวิชาไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิชาเอกดนตรีไทยและวิชาดนตรีสากลมีพฤติกรรมการเรียนดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียน ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดประสบการณ์การแสดงดนตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาทั้งนักศึกษาวิชาเอกดนตรีไทยและนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากลมีความเหมือนกัน นอกจากนี้เกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาให้เข้าศึกษาในสาขาวิชาดนตรี โดยโปรแกรมวิชาดนตรีจะเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะของผู้เข้าศึกษาซึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาศึกษาวิชาดนตรินั้นมีคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ดังที่ โปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ (2544 : 9) ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เข้าศึกษาในวิชาเอกดนตรี ไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่เคยศึกษาหรือมีทักษะทางดนตรี มีความสนใจและต้องการศึกษาทางด้านดนตรีอย่างแท้จริง มีบุคลิกภาพที่ดี มีนิสัยซื่อสัตย์ อดทน ขยัน เสียสละและรับผิดชอบสูง ตลอดจนต้องมีร่างกายและจิตใจที่พร้อมต่อการเรียนดนตรี จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อาคม ระดมสุข (2547 : 88) ได้ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหมวดวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มี พื้นฐานความพร้อมในการศึกษาดนตรี และมีอายุอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ประกอบกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีจำนวนน้อยจึงทำให้นักศึกษามีความใกล้ชิดกัน และได้ทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงดนตรี กิจกรรมการเรียนหรือการซ้อมดนตรี จึงส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ไม่แตกต่างกัน ดังที่

สุพัตรา สุภาพ (2531 : 43 – 45) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยของนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 17 – 21 ปี จะมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิด ค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรม ที่ได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่ม คณะ กลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่โดยรอบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้อง ขวัญฤดี ขำซ้อนสัตย์ (2542 : 78) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวม ทุกด้านไม่แตกต่างกัน และ ปนัดดา พ่วงพี (2544 : 86) ได้ทำการศึกษาทักษะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน

2.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือทุกแห่งใช้หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาดนตรีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ทางดนตรีเหมือนกัน ตลอดจนมีการติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ระหว่างอาจารย์ นักศึกษาร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ โดยผ่านกระบวนการการศึกษางานการจัดอบรมสัมมนา เป็นต้น ดังที่ โปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ (2544 : 8 – 42) ได้กำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไว้เป็นเกณฑ์ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งมีมาตรฐานการจัดการศึกษาเดียวกัน โดยมีการกำหนดมาตรฐานด้านทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1. นักศึกษา 2. หลักสูตร 3. อาจารย์ บุคลากร ผู้ทรงคุณวุฒิ และ 4. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ส่วนในด้านตัวนักศึกษาเองก็มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางดนตรี มีการเยี่ยมชม ศึกษาดูงานการเรียนการสอนวิชาดนตรีระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ ในเขตภาคเหนืออยู่เสมอ จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือทุกแห่งมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

เชียงใหม่มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมกว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีสถานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีความเจริญน้อยกว่าจังหวัดอื่นๆ ในเขตภาคเหนือ มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีสถานบันเทิงและแหล่งอบายมุขอยู่น้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่มีการแข่งขันทางธุรกิจ ทำให้นักศึกษาวิชาดนตรีไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปรับจ้างแสดงดนตรีตามสถานบันเทิงต่างๆ ดังเช่น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ และยังมีเวลาว่างในการฝึกซ้อมทบทวนบทเรียนทางดนตรี ตลอดจนค้นคว้าข้อมูลทางดนตรีเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา ดังที่ ทองเรียน อมรรักษ์กุล (2525 : 40) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ บทบาทของผู้สอน สภาพแวดล้อมในสถาบันและนอกสถาบัน ความเหมาะสมของประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนและธรรมชาติของการเรียนรู้ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ พฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียนได้ ดังที่ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 81) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสถานที่ตั้งห่างออกไปจากตัวเมือง ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางเป็นเวลานานพอสมควร นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาใช้เวลารว่างจากการเรียนไปเที่ยวเตร่ตามแหล่งบันเทิงต่างๆ ได้สะดวกนัก ทำให้นักศึกษามีเวลาอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่สามารถฝึกซ้อมและทบทวนบทเรียนทางดนตรี ตลอดจนแสวงหาความรู้ทางดนตรีเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งแตกต่างกับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง ใกล้แหล่งบันเทิง ทำให้นักศึกษาใช้เวลารว่างจากการเรียนไปเดินเที่ยวเล่นตามสถานที่ต่างๆ โดยเปล่าประโยชน์ เช่น ห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ เป็นต้น ส่งผลให้นักศึกษาไม่มาฝึกซ้อมดนตรีและไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการแสดงดนตรีของมหาวิทยาลัยเท่าที่ควร ดังที่ ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2539 : 3-4) กล่าวว่า สถานที่เรียนที่ดีต้องอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม ห้องเรียนที่ดีควรอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ มีสัดส่วนที่เหมาะสม มีอุปกรณ์ครุภัณฑ์ครบและอยู่ในสภาพดีปราศจากฝุ่น กลิ่น ควณ

และมลภาวะอื่นๆ มีแสงสว่างเพียงพอ ขนาดของห้องพอเหมาะกับจำนวนผู้เรียนเพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรมต่างๆ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ บงกช ประทีปช่วง (2547:66) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลางและสูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำงานพิเศษโดยการรับจ้างเล่นดนตรีในเวลากลางคืนเหมือนกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลางและผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ จึงทำให้นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงไม่ประสบปัญหาในการเข้าเรียนสายอันเนื่องมาจากพักผ่อนไม่เพียงพอ หรือขาดอุปกรณ์การเรียนเหมือนกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ดังที่ สุพัตรา สุภาพ (2541 : 69) ได้กล่าวว่า ครอบครัวทำหน้าที่เป็นสถาบันทางเศรษฐกิจโดยบิดามารดาเป็นผู้หาเงินมาเลี้ยงดูในครอบครัว รวมทั้งค่าใช้จ่ายในด้านการบริโภคต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา อบรม และดำรงชีวิตของบุตรและบุคคลในครอบครัว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ดวงนฤมล ประชัญคดี และมาริษศักดิ์ กัลล์ประวิทย์ (2530 : 119) ซึ่งทำการศึกษารื่อง รายงานการวิจัยคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตสัตวแพทย์ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับ อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2531 : 95) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี ด้านพฤติกรรมนอกห้องเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักดนตรีจะมีฝีมือดีนั้นจะต้องอาศัยการฝึกซ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้านักดนตรีมีเครื่องดนตรีไว้สำหรับฝึกซ้อมส่วนตัวก็จะทำ

ให้นักดนตรีคนนั้นมีฝีมือดีขึ้น ซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นค่อนข้างมีราคาสูง ดังนั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง และผู้ปกครองมีรายได้ปานกลาง จะสามารถซื้อเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพดีมาใช้ฝึกซ้อม ส่วนนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำจะขาดโอกาสที่จะมีเครื่องดนตรีสำหรับฝึกซ้อมเป็นของตนเอง หรือถ้ามีโอกาสจะเป็นเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพด้อยกว่า เก่า หรือไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสม จากปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลางและสูง มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกัน ดังที่ เฉลิมพล งามสุทธิ (2538 : 10-11) กล่าวถึง หลักเกณฑ์การพิจารณาบุคคลที่จะสามารถเรียนวิชาดนตรีได้ดีว่า จะต้องเป็นผู้ที่รักจะเรียนดนตรี มีร่างกายสมบูรณ์ มีความอดสาหะ วิริยะพากเพียร เป็นผู้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นผู้ขวนขวายหาความรู้แขนงวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาดนตรีเพิ่มเติม และจะต้องได้รับการสนับสนุนให้ได้มีอุปกรณ์เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพดี ตลอดจนเป็นผู้เอาใจใส่ดูแลเครื่องดนตรีที่ตนใช้ให้อยู่ในสภาพที่ดีเยี่ยมอยู่เสมอ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ หทัยทิพย์ ภาคอินทรีย์ (2545 : 28) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในการช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ รวมทั้งมีกำลังใจสำหรับใช้ในการศึกษาได้อย่างเต็มที่

2.6 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี 1 - 3 ปี และนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีมากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี โดยรวมและในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี 1-3 ปี มีพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนเหมาะสมกว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีมากกว่า 3 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี 1-3 ปี ยังมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ตลอดจนประสบการณ์ทางดนตรีน้อย จึงมีความต้องการ และมุ่งมั่นที่จะหาความรู้ ทักษะต่าง ๆ ทางดนตรีกับอาจารย์ ตลอดจนมีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียน เข้าเรียนสม่ำเสมอ ตั้งใจฟังคำอธิบาย ชักถาม และมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้จากการเรียนในห้องเรียนมากกว่าการที่จะออกไปแสวงหาความรู้จากภายนอกดังเช่นนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีมากกว่า 3 ปีขึ้นไป ดังที่ สุนทรี พิริยกิจ (2527 : 19) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตนขณะเรียนในห้องเรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนที่ดีว่า ผู้เรียนควรปฏิบัติตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนาในเรื่องหัวใจนักปราชญ์ ดังนี้คือ สุ แปลว่า ฟัง ต้องฟังด้วยอาการตื่นตัวอยู่เสมอ จิ แปลว่า คิด เมื่อฟังคำอธิบายของอาจารย์ก็นำมาคิดหาเหตุผลพร้อมทั้งจดพร้อมกันไปในหัวสมอง ปุ แปลว่า ไตร่ถาม เมื่อไตร่ตรองแล้วถ้าหากสงสัยต้องขจัดข้อสงสัยให้ได้จึงจะได้ข้อเท็จจริง ลิ แปลว่า เขียน (จด) หลังจากคิดไตร่ตรองแยกแยะเนื้อหาแล้วให้จดแบบย่อไว้ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวถึงทำให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี 1-3 ปี มีพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนเหมาะสมกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรี

มากกว่า 3 ปีขึ้นไป ดังที่ ทศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแบบการเรียนของ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่มาเรียนเป็นประจำมีแบบ การเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่มาเรียนเป็นบางครั้งและนักศึกษาที่ไม่เคยมาเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรี มากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรี 1-3 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 3 ปีขึ้นไปนั้นจะมีการแสวงหาความรู้ จากประสบการณ์การแสดงดนตรีในสถานที่ต่าง ๆ มากกว่าการที่จะได้รับความรู้จากในห้องเรียน เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ได้ผ่านการเรียนดนตรีมาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูงจาก การเรียนในห้องเรียนจนเกิดความชำนาญ และเกิดความซาบซึ้งในดนตรีมีอารมณ์อ่อนไหว ละเอียดอ่อน สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนมาถ่ายทอดเป็นการแสดงผลงานทาง ดนตรีได้ ตลอดจนมีทักษะและฝีมือในการบรรเลงดนตรีที่ดีกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียน ดนตรี 1-3 ปี ดังนั้น นักศึกษากลุ่มนี้จึงให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อม ทบทวนบทเรียน และ เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางดนตรีจากภายนอกห้องเรียนมากกว่าการเรียนในห้องเรียน จากสาเหตุ ดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรีมากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการเรียน ดนตรีนอกห้องเรียนเหมาะสมกว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรี 1-3 ปี ดังที่ สุกีร์ เจริญสุข (2532 : 11) ได้กล่าวว่า การเรียนดนตรีไม่ว่าแขนงใด ผู้เรียนต้องมีสมาธิ ความตั้งใจจริง อดทน พยายามสั่งสมประสบการณ์การแสดงดนตรี จึงจะสามารถเรียนได้ผลดี สมาธิที่เกิดขึ้นช่วยเสริมสร้าง นิยัสสุขุม และสร้างความสงบให้จิตใจได้ดี ขณะเดียวกันก็ได้รับอิทธิพลจากเพลงที่ฝึกซ้อม ทำให้ เป็นคนที่มีความรู้สึกละเอียดอ่อน สามารถสัมผัสลีลาเพลงได้ ลดความก้าวร้าวและความความ แข็งกระด้างได้มาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อติพร นฤนาทชีวิน (2547 : 68) ได้ศึกษาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เรียนดนตรีที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมการเรียน ดนตรีดี และวัยรุ่นที่มีองค์ประกอบด้านการแสดงตัว ด้านการเปิดกว้าง มีพฤติกรรมการเรียนดนตรี ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูงมีพฤติกรรมการเรียนวิชา ดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากวิชาดนตรีเป็นวิชาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะวิชาในภาคปฏิบัติ การที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนให้ได้ดีได้นั้นจะต้องใช้ความสามารถที่เกิดจากการฝึกฝนจนเกิดเป็น ทักษะ จนเกิดเป็นความชำนาญทางวิชาชีพตามความถนัดของแต่ละบุคคลเป็นหลัก แม้ความ สามารถใน การเรียนในรายวิชาที่เป็นภาคทฤษฎีจะทำคะแนนได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่นักศึกษาวิชา

ดนตรีส่วนใหญ่ต่างก็มีใจรักและชื่นชอบในดนตรี ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ต่างกัน จึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษา ดังที่ อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ และ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์ (2525 : 56) กล่าวว่า การฝึกหัดนาฏศิลป์และดนตรีถ้าต้องการให้บรรลุความสำเร็จด้วยดีสามารถแสดงได้ถูกต้องตามแบบแผนจริงๆ ต้องใช้ระยะเวลายาวนาน และต้องเป็นผู้มีนิสัยรักวิชาการด้านนี้อย่างจริงจังเท่านั้น เพราะต้องอดทนต่อการฝึกซ้อม แม้ไม่ค่อยฉลาดแต่ถ้ามีความเคารพเชื่อฟังครูและขยันหมั่นเพียร ฝึกหัดอยู่อย่างสม่ำเสมอก็สามารถเป็นนักแสดงที่ดีได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 88) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ ตลอดจนผู้สอนจะต้องมีเทคนิคการสอนและมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้นักศึกษามาเข้าเรียนวิชาดนตรีด้วยความตั้งใจ กระตือรือร้น
2. ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะห้องเรียนที่มีขนาดและบรรยากาศที่เหมาะสมสื่อการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ทางดนตรี เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพให้มีพร้อมอยู่เสมอเพื่อให้นักศึกษาได้มาฝึกซ้อม ทบทวนบทเรียนที่เรียนมา และได้สืบค้นหาความรู้ทางดนตรีใหม่ๆ ได้ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ จะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เขตภาคเหนือ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรี
3. ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้ซ้ำโดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพื่อนำ
ผลมาเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ข้อบังคับคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการ
ประเมินผลการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2541 . คู่มือ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2547. กรุงเทพฯ : ฝ่ายทะเบียนและ
วัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ .
- กิ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการ
จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชา
นิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร .สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- กฤษมันต์ วัฒนางรงค์. (2541, สิงหาคม). "รายงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการเรียนของ
นักศึกษาศาขาวิชาพาณิชยกรรม ของสถานศึกษาวิชาชีพเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร," .
วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 8(4): 44-45.
- เกื้อกุล ทาสี. (2533). กิจกรรมและเครื่องมือวัดการเรียนรู้ 9 เครื่องมือแนะแนว. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (เอกสารประกอบการเรียน)
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2525). คู่มือในการสร้างประสิทธิภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ศาสนา
ชนิษฐา อ่อนประสงค์. (2541). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียน
ภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิด
ช่องว่างทางด้านข้อมูล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม . ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญฤดี ขำช่อนลัดย. (2523). การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
มหิดล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. . (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- จักรกฤษณ์ ประกอบผล. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มี
ต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี.สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2523). ภาพชีวิตการศึกษาในมหาวิทยาลัยของเรา. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . (เอกสาร
ประกอบนิทรรศการ)
- เฉลิมพล งามสุทธิ. (2538). เอกสารประกอบการสอน วิชาดุริย 102 พื้นฐานดนตรีตะวันตก
(สังคีตนิยม). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ชาติรี เมืองนาโพธิ์. (2532). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ตามความคิดเห็น
ของสถานประกอบการในจังหวัดอยุธยา .วิทยานิพนธ์นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร.

- ชาณุณรงค์ รุจิรัญจน์. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทพิกา รอดสการ เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2547 .
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2547, มีนาคม-มิถุนายน). “แนวคิด หลักการ แนวปฏิบัติและรูปแบบการสอนดนตรี : ข้อเสนอเพื่อปรับปรุง กระบวนการสอนดนตรี,” .วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 32(3) : 102 .
- ดวงนฤมล ประชัญคดี ;และมาริษศักดิ์ กัลล์ประวิทย์. (2530). รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพบัณฑิต และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) . กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย .
- ทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532). แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. . (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ทศพล ขำจิตรสุทธิ. (2540). ลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : การศึกษาติดตามผล . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองเรียน อมรรักษ์กุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต:ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : หน่วยการศึกษานิเทศ กรมการฝึกหัดครู.
- ธีรพล ชูศักดิ์. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทพิกา รอดสการ เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2547 .
- ธีรยุทธ เสนิงค์. (2525). พฤติกรรมในการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพันธ์พิบลิชชิง. (เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรสอน หน่วยที่ 6-10)
- นิพนธ์ คันทะเสวี . (2530). “การศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,” ในรายงานการประชุมประจำปี เรื่องการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ : ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย .
- นิภา นิธยาน. (2538). “แนวคิดการศึกษาของพุทธทาสภิกขุ,” สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 14. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- เบญจพร วงษพรต. (2530). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนมัธยมชั้นปีที่ 5 เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร.

- บงกช ประทีปช่วง. (2547). *ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา)* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ประดิษฐ์ คุณรัตน์. (2539). *การวางแผนอาคารสถานที่.* กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ประสาธ อิศระปรีดา. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน.* กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ต .
- ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2544). *การศึกษาศาสตร์ในการเรียนรู้ (Learning style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ .* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ภาษาปริทัศน์)
- พิชัย ปรัชญานุสรณ์. (2535 , กุมภาพันธ์-มีนาคม). "จะส่งเสริมดนตรีศึกษากันอย่างไร," *สารพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ* 11(109) : 78 .
- พรรณี ชูชัย เจนจิต. (2535). *จิตวิทยาการเรียนการสอน: จิตวิทยาการศึกษาสำหรับครูในชั้นเรียน .* กรุงเทพฯ : อมรินทร์พิมพ์ .
- เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว. (2545). *เลขานุการกับการพัฒนาบุคลากรภาพ.* เพชรบูรณ์ : สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ .
- ภิญโญ ภูเทศ. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทพิกา รอดสการ เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2547 .
- ภิญโญ สาธร . (2531 , มิถุนายน-พฤศจิกายน). "เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง," *วารสารวิชาการวิทยาลัยครูนครราชสีมา .* หน้า 5-16 .
- มณีรัตน์ เนียมทอง. (2535). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์.* ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร . ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2547) . *คู่มือนักศึกษา ประจำปีการศึกษา2547 .* นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- โยธิน คันสนยุท ; และคนอื่นๆ. (2543). *จิตวิทยา.* กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ .
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม .
- วิไลวรรณ ศรีตรี ชะนะมา. (2538 , ตุลาคม-ธันวาคม). "สอนอย่างไรให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้," *สารพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ .* 15(123) . 46 .
- วัชร บวรณสิงห์. (2526) . "การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ," *วารสารรวมคำแห่งฉบับพัฒนาบุคลากร.* หน้า 48-54 .
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2523). "นิสิตนักศึกษา," *ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- _____. (2530) . *บุคลากรนิสิต นักศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

- วรพจน์ ศรีวงศ์คล. (2541 , ตุลาคม-ธันวาคม). "เทคนิคการสอน," พัฒนาเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 11(28) : 3-4 .
- ศรีพร วีระพันธ์. (2533). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2538). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ . กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์ .
- ศักดิ์ชาย ชูศรีโณม. (2535) . แบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาและอิสระของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง . กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง .
- สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. (ม.ป.ป.). เกณฑ์มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา .
- นครสวรรค์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. (2544). มาตรฐานโปรแกรมวิชาดนตรี สถาบันราชภัฏ . นครสวรรค์ : โปรแกรมวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ .
- สุกรี เจริญสุข. (2532). จะฟังดนตรีอย่างไรให้ไพเราะ. กรุงเทพฯ : ด็อกเตอร์แซ็ก.
- สุกัญญา แยมยิ้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร . ปรินญาณพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2541). จับใจคน จับใจงาน. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนทรี พิริยกิจ (2527, มิถุนายน). "เตรียมตัวเป็นผู้เรียนที่ดี," . วารสารชัยพฤกษ์. หน้า 18-20 .
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2528). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุตรไพศาล.
- โสภา มะเครือสี. (2537). การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย รัศมี. (2536). คู่มือนักดนตรี การเรียนเรื่องเสียงประสาน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค .
- _____. (2544). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 . กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิทีซี คอมมิวนิเคชั่น .
- _____. (2547). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http:// www.mua.go.th](http://www.mua.go.th) . วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2547.

- สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา. (2543). วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนา
การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : สำนักงานนโยบายและ
แผนอุดมศึกษา สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย .
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2547). สถิติรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของประชากรทั่วประเทศ .
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http:// www.nso.go.th / thai / index.htm](http://www.nso.go.th/thai/index.htm) . วันที่สืบค้น 25
กันยายน 2547.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา : การพัฒนานักศึกษา . กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- หทัยทิพย์ ภาคอินทรีย์ . (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำ
ตนเองของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ปรินิพนธ์ กทม.
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- อดิชาติ จันทรระวียศ. (2547). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทพิกา รอดสการ เป็นผู้สัมภาษณ์ , ที่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2547 .
- อดิพร นฤนาทชีวิน. (2547). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่มีต่อ
พฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อาคม ระดมสุข. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงิน
กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อานันท์ นาคคง. (2539). “หลักสูตรและแนวทางในการพัฒนาวิชาดนตรีศึกษาของประเทศ
อังกฤษ,” วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 25(2) . 70 .
- อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ ; และจาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น.
กรุงเทพฯ : องค์การคำครุสภา.
- อาพิน ชูชุม ; และอัจฉรา สุขารมณ์. (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ .
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- อารี พันธุ์มณี . (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ไผ่ไหม เอ็ดดูเคท.

- อิสราภรณ์ อินทร์สำราญ. (2546). *การศึกษาดัชนีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (ภาษาศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม หนูทอง. (2540). "บัณฑิตไทยในพระราชดำริ," รายงานการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง *บัณฑิตอุดมคติไทย : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแผนฯ ฉบับที่ 9*. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย .
- อุมาพร นาคะวัจนะ. (2547). *พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- อรวัฒนา ชินพันธ์. (2548). *การศึกษาทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่ วิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- Cranston, Charles M. and Mccort Barcley. (1985 ,April). "A Learner Analysis Experiment : Cognitive Style Versus Learning Style in Undergraduate Nursing Education," *Journal of Nursing Education* . 24 : 136-138 .
- Cronbach , Lee Joseph . (1984) . *Essential of Phychological Testing* . 3rd ed. New York : Harper and Row .
- Ferguson , G . A . (1981) . *Statistical Analysis in Phychology and Education* . 5th ed. New York : McGraw. Hill Book Company .
- Joseph, H . Jacob . (1973, March). "Insight Learning Through Structured Observation of Classroom Interaction," *Journal of Research in Science Teaching*. 10(7) : 213-220
- Maddox , Harry . (1965) . *How to Study* . London : The English Language . Book Society.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖) มกราคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถ วัฒนารงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และขอให้ให้นักศึกษาปริญญาดรี ชั้นปีที่ 1 – 4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : -ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๒๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนารงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๗๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูล ในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : -ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

✓ / มกราคม 2548

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนารงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอให้นักศึกษาปริญญาดรี ชั้นปีที่ 1 – 4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอลความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/ส.อ.อ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : -ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศบ 0519.12/๗๔3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ที่ ศธ 0519.12/๖๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖/ มกราคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเทพิกา รอดสการ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนารงค์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำวิจัยตามหัวข้อดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรี ตอบแบบสอบถาม การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเทพิกา รอดสการ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : -ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5175311

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1. ชื่อ ดร. อรรณพ โพธิสุข
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ ดร. จารุวรรณ สกุลกู
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ รศ.ดร. ชานี เกสทอง
ตำแหน่ง คณบดีคณะครุศาสตร์
สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
4. ชื่อ ดร. พิเศษ ภัทรพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี
สังกัด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. ชื่อ ดร. ไชยรัตน์ ปราณี
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
สังกัด คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ใน 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นผู้ที่กำลังศึกษาวิชาเอกดนตรี อยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ขอความร่วมมือจากนักศึกษาให้ตอบคำถามที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด โดยคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์นำไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาขาวิชาดนตรี เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ของนักศึกษาต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี 2 ด้าน ได้แก่
พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยต่อไป

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวเทพิกา รอดสการ
นิสิตปริญญาโทการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย
() หญิง

2. วิชาเอก () ดนตรีไทย
() ดนตรีสากล

3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา () ชั้นปีที่ 1
() ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3
() ชั้นปีที่ 4

4. มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา () มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
() มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
() มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
() มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
() มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
() มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
() มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
() มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
.

5. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง () น้อยกว่า 8,000 บาท ต่อเดือน
() รายได้ 8,000 – 15,000 บาท ต่อเดือน
() มากกว่า 15,000 บาท ต่อเดือน

6. ประสบการณ์การเรียนดนตรี () 1 – 3 ปี
() มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)

() คะแนนเฉลี่ย 2.00 – 2.50

() คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00

() คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอก

ดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับปฏิบัติของท่าน

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน ท่านมีพฤติกรรมในห้องเรียนต่อไปนี้ อย่างไร เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรี ครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น					
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน					
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการ เรียนก่อนเข้าชั้นเรียน					
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน					
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี					
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ					
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย					
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการ เรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรี เมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น					
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน					
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎี อย่างตั้งใจ					
11	ใส่ใจในการเรียนรู้วิชาดนตรีภาคทฤษฎี					
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ					
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมาย ในชั้นเรียน					

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูน และอื่นๆ เป็นต้น					
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี					
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ					
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ					
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ					
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ					
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี					
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ					
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ					
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน					
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส					
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส					
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน					
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีในชั้นเรียน					

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อน เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกันกับเพื่อน เป็นต้น					
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน					
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์					
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี					
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี					
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี					
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง					
35	ด้านพฤติกรรมกรเรียนนอกห้องเรียน ท่านมีพฤติกรรมนอกห้องเรียนต่อไปนี้อย่างไร ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรมอย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น					
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่ออยู่นอกห้องเรียน					
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับดนตรี					
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นระเบียบเข้าใจง่าย					

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้ง หลังการเรียน					
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชา ดนตรีเท่านั้น					
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนล่วงหน้า ก่อนเข้าชั้นเรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป					
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจาก เพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น					
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดง ความคิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี					
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรี ใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น					
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี					
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนด ส่ง					
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จเรียบร้อย					
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ					
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรี นักศึกษาไม่ซ้อมตามคำสั่ง เป็นต้น					
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิด และวิธีการของตนเอง					
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ					

ข้อที่	พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ					
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย					
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด					
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี					
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน					
58	ส่งงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด					
59	แก้ไขงานที่ผิด บกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์					
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด					
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ					
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ					
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้ำมา					
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการอื่น					
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา					
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง					
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิด งานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น					
68	เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรีเนื่องจากถูกบังคับ					

ภาคผนวก ง

ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียน
วิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคเหนือ
เป็นรายข้อ

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 44)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนรู้วิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.02	0.15	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนรู้จากเพื่อน	1.89	0.65	น้อย
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.00	0.89	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.93	0.25	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.73	1.06	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.07	0.97	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.18	0.76	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.18	0.76	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.34	0.86	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.61	0.99	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนรู้วิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.91	1.10	ปานกลาง
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	2.80	1.15	ปานกลาง
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	2.89	1.15	ปานกลาง
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.64	1.20	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.09	1.07	ปานกลาง
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.48	1.09	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	3.00	1.06	ปานกลาง
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.43	0.73	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.77	0.91	มาก

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 44)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	3.34	1.03	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	3.43	1.02	มาก
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.23	0.91	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.73	0.87	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.55	0.55	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	4.11	0.32	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	2.98	1.11	ปานกลาง
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	2.05	0.89	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.59	0.90	มาก
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.66	0.91	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	3.05	1.26	ปานกลาง
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.00	0.91	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.89	0.78	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	2.77	1.01	ปานกลาง
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.32	0.77	ปานกลาง
	รวม	3.16	0.16	ปานกลาง

ตาราง 28 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 44)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.43	0.76	น้อย
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.59	0.92	น้อย
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	3.41	1.06	มาก
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.80	0.76	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียนรู้	3.25	0.92	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	3.18	0.92	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.50	0.82	น้อย
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.48	0.88	มาก
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.45	0.87	มาก
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.73	0.82	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	3.32	0.98	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.70	0.88	มาก
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	3.36	1.20	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.02	1.19	ปานกลาง
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.36	0.81	น้อย

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 44)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้ รับมอบหมาย	2.68	1.12	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการ ของตนเอง	3.48	1.02	มาก
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อน จึงทำสิ่งอื่นๆ	3.39	0.78	ปานกลาง
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.77	1.29	ปานกลาง
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรี ของมหาวิทยาลัย	2.48	0.88	น้อย
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.07	0.90	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.48	0.79	ปานกลาง
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.57	0.87	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.59	0.69	มาก
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.98	0.88	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลากำหนด	2.55	0.90	น้อย
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.36	0.99	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียน วิชาอื่นๆ	3.70	0.79	มาก
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้ำมา	2.93	0.97	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การ แสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการอื่น	3.23	0.86	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.75	0.94	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.43	1.04	มาก
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.70	0.63	มาก
68	เนื่องจากถูกบังคับ	3.16	1.05	ปานกลาง
	รวม	3.14	0.24	ปานกลาง

ตาราง 29 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน
เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 57)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.09	0.28	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.67	0.81	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.04	0.84	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.82	0.38	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.47	1.12	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.70	0.73	ปานกลาง
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.60	0.73	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.30	0.80	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.47	0.74	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.54	0.84	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.53	0.80	น้อย
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.68	0.98	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.77	1.03	มาก
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	3.02	0.81	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.72	0.94	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.35	0.99	ปานกลาง
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.32	1.00	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.42	0.94	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.53	0.80	มาก

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 57)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.79	0.82	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	2.53	0.91	น้อย
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.58	0.71	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.58	0.94	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกา	4.49	0.50	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกา	3.84	0.59	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.75	0.91	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	2.00	0.80	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.23	0.85	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.39	0.86	ปานกลาง
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.32	0.83	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.14	0.85	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.60	0.86	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.67	0.89	มาก
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.14	0.77	ปานกลาง
	รวม	3.18	0.13	ปานกลาง

ตาราง 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 57)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว - ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.54	0.87	น้อย
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.58	0.75	น้อย
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	2.95	1.08	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.49	0.91	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	3.05	0.79	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.89	0.86	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.72	0.80	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.28	0.75	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.25	0.85	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.46	0.80	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.61	1.16	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.33	0.87	มาก
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.72	1.10	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.46	1.05	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.54	0.78	น้อย

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมกรเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 57)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้รับมอบหมาย	3.14	0.91	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการของตนเอง	3.40	0.84	ปานกลาง
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ	3.46	0.93	มาก
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.49	1.05	น้อย
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย	2.74	0.81	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.47	0.71	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.68	0.91	ปานกลาง
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.49	0.83	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.14	0.77	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.65	0.85	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด	2.75	0.87	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.12	0.98	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ	3.35	0.81	ปานกลาง
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้อม	2.61	1.00	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานราชการอื่น	3.18	0.97	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.70	0.80	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.14	0.89	ปานกลาง
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.18	0.87	ปานกลาง
68	เนื่องจากถูกบังคับ	2.98	0.95	ปานกลาง
	รวม	3.02	0.22	ปานกลาง

ตาราง 31 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน
เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 55)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.15	0.36	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.60	0.76	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.02	0.91	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.53	1.18	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.91	0.73	ปานกลาง
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.82	0.70	ปานกลาง
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.38	0.62	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.69	0.79	ปานกลาง
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.55	0.69	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.69	0.84	ปานกลาง
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.56	0.90	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.35	1.11	ปานกลาง
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.95	0.87	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.58	0.99	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.51	0.92	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.40	0.99	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.27	0.71	ปานกลาง
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.58	0.67	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 55)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.75	0.77	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	2.62	0.83	ปานกลาง
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.53	0.79	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.67	0.86	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.45	0.50	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	3.87	0.55	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.56	0.94	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	2.00	0.82	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.51	0.74	มาก
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.56	0.76	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.42	0.94	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.11	0.83	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.71	0.76	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.45	0.96	มาก
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	2.98	0.89	ปานกลาง
	รวม	3.19	0.12	ปานกลาง

ตาราง 32 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 55)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.69	0.90	ปานกลาง
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.82	0.85	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	2.91	0.91	ปานกลาง
38	จัดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.38	0.80	ปานกลาง
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.96	0.61	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.60	0.78	น้อย
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.82	0.72	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.09	0.75	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.00	0.69	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.49	0.69	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.67	0.86	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.36	0.85	ปานกลาง
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.67	0.92	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.56	0.88	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.67	0.67	ปานกลาง

ตาราง 32 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 55)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้รับมอบหมาย	3.07	0.79	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการของตนเอง	3.20	0.87	ปานกลาง
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ	3.20	0.83	ปานกลาง
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.53	0.88	น้อย
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย	2.84	0.67	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.51	0.79	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.76	0.82	ปานกลาง
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.42	0.87	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.13	0.77	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.58	0.76	น้อย
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด	2.93	0.77	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	2.91	0.93	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ	3.29	0.66	ปานกลาง
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้อม	2.82	1.02	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานราชการอื่น	3.02	0.89	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.64	0.87	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.43	1.04	มาก
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.00	1.07	ปานกลาง
68	เนื่องจากถูกบังคับ	3.33	0.86	ปานกลาง
	รวม	3.00	0.15	ปานกลาง

ตาราง 33 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน
เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 50)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.04	0.20	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.70	0.79	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.16	0.74	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.82	0.39	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	4.24	1.06	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.52	0.79	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.66	0.77	ปานกลาง
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.30	0.65	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.44	0.84	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.54	0.86	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.44	1.03	น้อย
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.60	1.09	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.44	0.99	มาก
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.84	0.98	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.60	1.09	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.68	1.10	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.24	1.13	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.40	0.78	ปานกลาง
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.60	0.90	มาก

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 50)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จัดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.72	1.05	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจัดบันทึกตามความเข้าใจ	2.60	1.01	น้อย
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.46	0.91	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.62	0.99	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.52	0.50	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	4.02	0.55	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.38	1.14	ปานกลาง
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	1.78	0.62	น้อยที่สุด
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.30	0.93	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.56	0.95	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.52	1.15	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.14	1.03	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.72	0.86	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.38	0.99	ปานกลาง
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.18	1.06	ปานกลาง
	รวม	3.18	0.18	ปานกลาง

ตาราง 34 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 50)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.64	0.96	ปานกลาง
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.48	0.89	น้อย
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	2.72	1.05	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.40	1.03	ปานกลาง
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.92	0.78	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.68	0.93	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.80	0.88	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.32	0.89	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.20	0.90	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.46	0.73	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.74	1.05	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.58	0.88	มาก
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.62	1.03	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.42	1.05	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.58	0.81	น้อย

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการณ์เรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 50)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้ รับมอบหมาย	2.96	0.97	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการ ของตนเอง	3.22	1.05	ปานกลาง
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อน จึงทำสิ่งอื่นๆ	3.38	0.90	ปานกลาง
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.84	0.93	ปานกลาง
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรี ของมหาวิทยาลัย	2.62	0.80	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.54	0.81	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.46	0.88	น้อย
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.58	0.86	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.20	0.83	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.58	0.91	น้อย
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลากำหนด	2.68	0.87	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.14	1.05	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียน วิชาอื่นๆ	3.36	0.80	ปานกลาง
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้อมมา	2.72	0.99	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การ แสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการอื่น	3.14	1.01	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.90	0.81	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.36	0.94	ปานกลาง
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.34	0.87	ปานกลาง
68	เนื่องจากถูกบังคับ	3.06	0.93	ปานกลาง
	รวม	3.02	0.17	ปานกลาง

ตาราง 35 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 53)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.23	0.42	มากที่สุด
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.72	0.74	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.11	0.70	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.74	0.98	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.36	0.78	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.38	0.71	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.38	0.79	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.49	0.72	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.74	0.86	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.53	0.85	น้อย
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.43	1.05	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.68	1.10	มาก
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.98	0.75	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.91	0.81	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.64	0.98	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	1.96	1.14	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.47	0.87	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.49	0.70	มาก

ตาราง 35 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 53)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.92	0.78	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	2.49	0.95	น้อย
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.47	0.85	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.74	0.81	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.58	0.50	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	3.94	0.53	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.60	0.91	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	1.81	0.79	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.23	0.85	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.58	0.74	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.40	0.99	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	1.96	0.81	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.94	0.82	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.53	0.99	มาก
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.15	0.84	ปานกลาง
	รวม	3.19	0.12	ปานกลาง

ตาราง 36 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนนิตาคนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกคนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 53)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจคนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.51	0.87	น้อย
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับคนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.70	0.80	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับคนตรี	3.00	0.96	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.70	0.95	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.74	0.98	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาคนตรีเท่านั้น	2.62	0.84	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาคนตรีครั้งต่อไป	2.85	0.82	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาคนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.28	0.74	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาคนตรี	3.17	0.89	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับคนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.55	0.91	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางคนตรี	2.45	1.26	น้อย
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.40	0.74	ปานกลาง
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.74	0.90	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.47	1.12	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมคนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.36	0.68	น้อย

ตาราง 36 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 53)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้รับมอบหมาย	3.17	0.93	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการของตนเอง	3.49	0.91	มาก
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ	3.49	0.77	มาก
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.28	0.99	น้อย
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย	2.64	0.83	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.32	0.70	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.75	0.76	ปานกลาง
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.42	0.66	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.32	0.61	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.62	0.71	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด	2.83	0.78	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.30	0.91	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ	3.53	0.72	มาก
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้อม	2.36	1.00	น้อย
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานราชการอื่น	2.83	0.95	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.42	0.69	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	2.98	0.91	ปานกลาง
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.40	0.84	ปานกลาง
68	เนื่องจากถูกบังคับ	2.89	0.99	ปานกลาง
	รวม	2.99	0.20	ปานกลาง

ตาราง 37 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 43)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.16	0.43	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.67	0.64	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	3.88	1.00	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.84	0.37	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	4.26	0.95	มากที่สุด
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.14	1.01	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.37	0.69	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.21	0.74	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.51	0.91	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.58	0.98	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.93	1.08	ปานกลาง
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.02	1.26	ปานกลาง
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.05	1.17	ปานกลาง
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.74	1.18	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.28	1.24	ปานกลาง
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.67	1.08	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.81	1.20	ปานกลาง
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.63	0.69	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.77	0.89	มาก

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 43)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	3.16	1.00	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	3.30	1.14	ปานกลาง
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.33	0.99	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.74	0.82	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.47	0.55	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	4.02	0.46	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	2.93	1.10	ปานกลาง
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	1.93	0.86	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.58	0.91	มาก
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.63	0.90	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.91	1.25	ปานกลาง
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.16	0.92	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.81	0.85	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	2.84	1.04	ปานกลาง
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.26	0.85	ปานกลาง
	รวม	3.19	0.16	ปานกลาง

ตาราง 38 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 43)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.47	0.88	น้อย
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.70	0.88	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	3.37	1.21	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.77	0.97	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	3.05	0.90	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.98	1.12	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.49	0.83	น้อย
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.51	0.83	มาก
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.28	0.91	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.56	0.88	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.91	1.32	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.65	0.93	มาก
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	3.26	1.11	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	2.95	1.19	ปานกลาง
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.30	0.77	น้อย

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 43)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้รับมอบหมาย	2.70	1.08	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการของตนเอง	3.67	1.02	มาก
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อนจึงทำสิ่งอื่นๆ	3.49	0.93	มาก
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.85	1.17	ปานกลาง
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรีของมหาวิทยาลัย	2.51	0.80	น้อย
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.00	0.79	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.51	0.88	น้อย
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.28	0.80	ปานกลาง
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.47	0.67	มาก
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	3.00	0.84	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลากำหนด	2.63	0.95	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	3.35	1.02	ปานกลาง
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ	3.53	0.73	มาก
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้อม	2.74	1.05	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การแสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานราชการอื่น	3.05	0.92	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.56	0.93	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.44	1.05	มาก
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.65	0.75	มาก
68	เนื่องจากถูกบังคับ	3.12	1.03	ปานกลาง
	รวม	3.08	0.27	ปานกลาง

ตาราง 39 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 64)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.14	0.35	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.61	0.70	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.06	0.91	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.69	1.07	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.97	0.87	ปานกลาง
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.72	0.88	ปานกลาง
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.45	0.77	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.75	0.96	ปานกลาง
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.42	0.89	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.89	0.89	ปานกลาง
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.58	0.99	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.22	1.10	ปานกลาง
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.94	0.87	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.56	0.92	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.53	0.99	มาก
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.55	0.87	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.27	0.93	ปานกลาง
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.48	0.85	มาก

ตาราง 39 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 64)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.80	1.01	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจดบันทึกตามความเข้าใจ	2.72	0.77	ปานกลาง
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.58	0.89	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	4.03	0.92	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.63	0.49	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	3.91	0.43	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.75	0.87	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	2.02	0.88	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.39	0.85	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.56	0.77	มาก
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.41	1.03	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.06	0.85	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.61	0.94	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.34	1.10	ปานกลาง
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	2.86	0.71	ปานกลาง
	รวม	3.22	0.14	ปานกลาง

ตาราง 40 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 64)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.72	0.97	ปานกลาง
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.81	1.05	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	2.88	0.97	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.61	0.83	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.91	0.90	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.77	0.83	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับบททวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.73	0.84	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.14	0.91	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.08	0.78	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.42	0.83	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.63	0.86	ปานกลาง
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.16	0.96	ปานกลาง
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.87	1.05	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.58	0.90	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.56	0.77	น้อย

ตาราง 41 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 49)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.08	0.28	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.57	0.71	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.16	0.72	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.92	0.28	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.82	1.20	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.57	0.64	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.41	0.70	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.39	0.88	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.37	0.78	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.49	0.79	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.39	0.79	น้อย
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.53	1.02	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.53	1.10	มาก
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.86	0.87	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.80	0.96	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.22	0.98	ปานกลาง
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.45	1.10	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.63	0.93	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.51	0.82	มาก

ตาราง 41 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 49)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	เตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาดนตรีครบถ้วน เช่น เครื่องดนตรี เป็นต้น	4.08	0.28	มาก
2	ยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	1.57	0.71	น้อยที่สุด
3	เตรียมพร้อมเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	4.16	0.72	มาก
4	มาถึงชั้นเรียนก่อนกำหนดเวลาเรียน	4.92	0.28	มากที่สุด
5	มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั่วโมงวิชาดนตรี	3.82	1.20	มาก
6	เข้าเรียนวิชาดนตรีสายเป็นประจำ	2.57	0.64	น้อย
7	ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อมีกิจกรรมอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย	2.41	0.70	น้อย
8	ขาดเรียนเพื่อหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนดนตรี เช่น ขาดเรียนวิชาดนตรีเมื่อเรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น	2.39	0.88	น้อย
9	เมื่อมีโน้ตเพลงดนตรีแล้วจะไม่เข้าเรียน	2.37	0.78	น้อย
10	ฟังการบรรยายวิชาดนตรีภาคทฤษฎีอย่างตั้งใจ	3.49	0.79	มาก
11	ใส่ใจในการเรียนวิชาดนตรีภาคทฤษฎี	2.39	0.79	น้อย
12	ไม่ใส่ใจบทเรียนวิชาดนตรีที่ยากๆ	3.53	1.02	มาก
13	ไม่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.53	1.10	มาก
14	ทำงานอื่นๆ ในขณะที่เรียนวิชาดนตรี เช่น นำการบ้านวิชาอื่นขึ้นมาทำ อ่านการ์ตูนและอื่นๆ เป็นต้น	2.86	0.87	ปานกลาง
15	นั่งหลับเมื่อฟังคำบรรยายวิชาดนตรี	3.80	0.96	มาก
16	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.22	0.98	ปานกลาง
17	ตั้งใจเรียนวิชาดนตรีอย่างสม่ำเสมอ	2.45	1.10	น้อย
18	พยายามเรียนวิชาดนตรีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	3.63	0.93	มาก
19	บันทึกโน้ตเพลงหลังการปฏิบัติเครื่องดนตรีสม่ำเสมอ	3.51	0.82	มาก

ตาราง 41 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน	นักศึกษา (n = 49)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
20	จัดบันทึกความรู้ตามคำบรรยายในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี	2.88	0.86	ปานกลาง
21	สรุปความรู้ที่ได้รับจากการฟังอาจารย์บรรยายแล้วจึงจัดบันทึกตามความเข้าใจ	2.55	1.00	น้อย
22	ตรวจสอบโน้ตเพลงที่บันทึกด้วยตนเองโดยไม่ส่งให้อาจารย์ตรวจสอบ	2.53	0.77	น้อย
23	ดัดแปลงหรือเทียบเคียงโน้ตเพลงจากที่เคยเรียน	3.76	0.90	มาก
24	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับอาจารย์เมื่อมีโอกาส	4.65	0.48	มากที่สุด
25	อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีของตนเองกับเพื่อนๆ เมื่อมีโอกาส	4.00	0.61	มาก
26	ไม่ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาดนตรีขณะเรียนในชั้นเรียน	3.84	0.77	มาก
27	ไม่สอบถามปัญหาข้อสงสัยกับอาจารย์ขณะปฏิบัติเครื่องดนตรีชั้นเรียน	2.08	0.93	น้อย
28	แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนวิชาดนตรีด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อ เช่น การอภิปรายและหาข้อสรุปของปัญหาร่วมกับเพื่อน เป็นต้น	3.33	0.80	ปานกลาง
29	ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สนใจอย่างสม่ำเสมอในชั้นเรียน	3.37	0.81	ปานกลาง
30	ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามคำแนะนำของอาจารย์	2.47	0.94	น้อย
31	สนใจเรียนดนตรีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	2.06	0.90	น้อย
32	แนะนำช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	3.63	0.95	มาก
33	ในขณะที่ไม่ได้ฝึกปฏิบัติดนตรีจะไม่สนใจดูแลเครื่องดนตรี	3.55	0.94	มาก
34	ซ่อมแซมและจัดเก็บเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพดีด้วยตนเอง	3.27	0.81	ปานกลาง
	รวม	3.19	0.10	ปานกลาง

ตาราง 42 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของ นักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน เป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 49)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
35	ไม่สนใจดนตรีในยามว่างเพราะต้องการทำกิจกรรม อย่างอื่นมากกว่า เช่น การไปท่องเที่ยว ชมภาพยนตร์ นอนหลับ เป็นต้น	2.63	0.81	ปานกลาง
36	ไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติมเมื่อ อยู่นอกห้องเรียน	2.67	0.80	ปานกลาง
37	ปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์เป็นอันดับแรกเมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับดนตรี	2.94	1.01	ปานกลาง
38	จดบันทึกความรู้จากบทเรียนใหม่ ให้เป็นเป็น ระเบียบเข้าใจง่าย	3.55	0.76	มาก
39	อ่านบททวนความรู้ที่บันทึกไว้ทุกครั้งหลังการเรียน	2.94	0.80	ปานกลาง
40	อ่านบททวนความรู้เฉพาะก่อนสอบวิชาดนตรีเท่านั้น	2.92	0.76	ปานกลาง
41	ไม่แบ่งเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนวิชาดนตรีครั้งต่อไป	2.76	0.88	ปานกลาง
42	ค้นคว้าหาความรู้วิชาดนตรีเพิ่มเติมจากเพื่อน อาจารย์และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น	3.20	0.82	ปานกลาง
43	เตรียมข้อมูลความรู้ล่วงหน้าเพื่อใช้แสดงความ คิดเห็นในการเรียนวิชาดนตรี	3.27	0.86	ปานกลาง
44	ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับดนตรีใหม่ๆ จากสื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น	3.51	0.89	มาก
45	อ่านข่าวสารทั่วไปทางดนตรี	2.59	1.24	น้อย
46	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้กำหนดส่ง	3.35	0.80	ปานกลาง
47	ตั้งใจทำงานทุกชิ้นที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เรียบร้อย	2.82	1.05	ปานกลาง
48	ลอกงานจากเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	3.43	1.04	มาก
49	ไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เมื่ออาจารย์ มอบหมายให้ฝึกซ้อมดนตรีนักศึกษาไม่ซ้อมตาม คำสั่ง เป็นต้น	2.57	0.82	น้อย

ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อ	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน	นักศึกษา (n = 49)		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
50	ปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวที่ตนเองสนใจก่อนทำงานที่ได้ รับมอบหมาย	3.04	0.91	ปานกลาง
51	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามความคิดและวิธีการ ของตนเอง	3.14	0.84	ปานกลาง
52	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จก่อน จึงทำสิ่งอื่นๆ	3.49	0.74	มาก
53	เก็บรวบรวมโน้ตเพลงอย่างเป็นระบบ	2.53	0.98	น้อย
54	หลีกเลี่ยงการอาสาเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทางดนตรี ของมหาวิทยาลัย	2.76	0.75	ปานกลาง
55	ปฏิเสธงานดนตรีในวันหยุด	2.41	0.73	น้อย
56	อาสาทำงานด้านอื่นแทนงานแสดงดนตรี	2.55	0.79	น้อย
57	อ่านผลงานทันทีที่อาจารย์ส่งผลงานกลับคืน	3.41	0.81	มาก
58	ส่งรายงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.22	0.74	ปานกลาง
59	แก้ไขงานที่ผิดบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์	2.73	0.78	ปานกลาง
60	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จไม่ทันเวลากำหนด	2.71	0.89	ปานกลาง
61	ฝึกปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเรียนสม่ำเสมอ	2.27	0.84	น้อย
62	เล่นดนตรีเพื่อพักผ่อนคลายเครียดจากการเรียน วิชาอื่นๆ	3.41	0.84	มาก
63	ฝึกปฏิบัติบทเพลงที่เล่นไม่คล่องเข้าไปซ้ำมา	2.61	1.04	ปานกลาง
64	เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมพิเศษทางดนตรี เช่น การ แสดงดนตรีดนตรีในงานสำคัญๆ ของมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการอื่น	3.16	1.01	ปานกลาง
65	รับผิดชอบงานแสดงดนตรีโดยไม่เกี่ยงเรื่องเวลา	3.69	0.80	มาก
66	มักแสดงดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ตนเอง	3.20	0.82	ปานกลาง
67	เล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆ กับเพื่อน เช่น งานวันเกิดงานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น เข้าร่วมกิจกรรมการแสดง หรือการประกวดดนตรี	3.18	0.81	ปานกลาง
68	เนื่องจากถูกบังคับ	3.02	0.95	ปานกลาง
	รวม	3.02	0.24	ปานกลาง

ภาคผนวก จ

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ และ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
	ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน		ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน
1	5.883	18	2.666
2	7.133	19	5.893
3	2.410	20	3.103
4	4.591	21	7.361
5	4.704	22	9.665
6	2.558	23	3.92
7	5.472	24	4.591
8	3.092	25	5.191
9	2.512	26	4.745
10	7.133	27	6.325
11	7.361	28	6.547
12	9.665	29	2.810
13	3.545	30	4.914
14	4.108	31	5.883
15	5.191	32	4.315
16	3.138	33	2.431
17	4.247	34	2.993

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
	ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน		ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียน
35	2.739	52	3.122
36	6.059	53	5.303
37	3.576	54	5.468
38	2.739	55	6.164
39	2.253	56	9.665
40	8.359	57	2.942
41	6.547	58	5.035
42	2.501	59	4.287
43	7.361	60	12.702
44	5.356	61	6.059
45	2.162	62	4.430
46	2.739	63	3.576
47	4.591	64	9.665
48	8.314	65	9.665
49	2.219	66	2.336
50	4.736	67	9.665
51	5.908	68	7.778

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9754

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเทพิกา รอดสการ
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 16 มิถุนายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8 หมู่ 4 ต.ห้วยร่วม อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์ 60110
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
สถานที่ทำงาน	สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ